

Dokument nr^o7 z wytycznymi
dotyczącymi zharmonizowanej metodyki przydziału
bezpłatnych uprawnień do emisji w EU ETS po 2012 r.

Wytyczne - nowe instalacje i zaprzestanie działalności instalacji

Wersja ostateczna wydana 14.09.2011 r. i zaktualizowana 11.07.2012 r.

Tłumaczenie

Przygotował zespół w składzie:

*Monika Sekuła, Majchrzak Tomasz, Maciej Werkowski, Sylwia
Kryłowicz, Przemysław Chrzan, Wiktor Bartko*

WARSZAWA, LISTOPAD 2012

Przedstawiony materiał stanowi tłumaczenie dokumentu Komisji Europejskiej „Guidance Document n°7 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 - Guidance on New Entrants and Closures - Final version issued on 14 September 2011 and updated on 11 July 2012” opublikowanego w celu wsparcia Państw Członkowskich i ich organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii nowej metodyki przydziału uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym w EU ETS (po 2012 r.), wprowadzonej Decyzją Komisji z 27 kwietnia 2011 r. 2011/278/UE w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

Niniejsze tłumaczenie przygotowano w oparciu o tekst dokumentu przygotowany przez Komisję Europejską oraz uwzględnia uwagi i poprawki pracowników KOBIZE.

W razie jakichkolwiek wątpliwości, rozstrzygająca jest wersja anglojęzyczna tłumaczonego dokumentu opublikowana pod następującym adresem internetowym http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking/docs/gd7_new_entrants_and_nnex_en.pdf

Materiał przedstawia poglądy autorów i nie odzwierciedla stanowiska Ministerstwa Środowiska oraz innych organów administracji rządowej.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

**Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki
Wodnej**

SPIS TREŚCI

1	Wstęp	1
1.1	Status dokumentów z wytycznymi	1
1.2	Tło dokumentów z wytycznymi do CIMs	1
1.3	Zastosowanie dokumentów z wytycznymi	2
1.4	Dodatkowe wytyczne.....	3
1.5	Zakres niniejszego dokumentu	3
2	Wprowadzenie - nowe instalacje	5
3	Nowe instalacje rozumiane jako nowo wybudowane (greenfields).....	6
3.1	Rozpoczęcie normalnej działalności instalacji	6
3.2	Określenie liczby uprawnień do emisji	7
3.2.1	Faza przed rozpoczęciem normalnej działalności	7
3.2.2	Faza po rozpoczęciu normalnej działalności	8
3.2.3	Całkowita ostateczna liczba uprawnień do emisji.....	11
3.3	Procedura.....	12
3.4	Nowe podinstalacje	14
4	Nowe instalacje, które znacząco zwiększyły zdolności produkcyjne	15
4.1	Definicja	15
4.2	Rozpoczęcie zmienionej działalności	17
4.3	Oszacowanie znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej	18
4.4	Określanie liczby uprawnień do emisji	19
4.5	Procedura.....	23
5	Znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej	25
5.1	Definicja	25
5.2	Rozpoczęcie zmienionej działalności	26
5.3	Oszacowanie znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej.....	27
5.4	Określenie wstępnego przydziału uprawnień do emisji	28
5.5	Procedura.....	31
6	Zaprzestanie działalności instalacji (zamknięcie).....	34
6.1	Definicja	34
6.2	Określenie liczby uprawnień do emisji	34
6.3	Procedura.....	35
7	Częściowe zaprzestanie działalności instalacji.....	36
7.1	Definicja	36
7.2	Określenie przydziału.....	39
7.3	Procedura.....	41
	ZAŁĄCZNIK.....	43

1 Wstęp

1.1 Status dokumentów z wytycznymi

Niniejszy dokument jest częścią grupy dokumentów, które mają za cel wsparcie Państw Członkowskich (P.Cz.) i ich organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii nowej metodyki przydziału uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym w EU ETS (po 2012 r.), wprowadzonej Decyzją Komisji z 27 kwietnia 2011 r. 2011/278/UE w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (CIMs [Community-wide Implementing Measures, przyp. KOBIZE] i stworzenia Krajowych Środków Wykonawczych (KŚW) [NIMs - National Implementation Measures]).

Wytyczne te nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej i nie są prawnie wiążące.

Dokument ten oparty jest o prace wykonane przez konsorcjum konsultantów (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec). Uwzględniła dyskusje w trakcie wielu spotkań nieformalnej technicznej Grupy Roboczej dotyczącej Benchmarkingu w ETS przy Grupie Roboczej III Komitetu ds. Zmian Klimatu (CCC), a także komentarze przekazane na piśmie przez strony zainteresowane i ekspertów z Państw Członkowskich. W dniu 14.09.2011 r. uzgodniono, że ten dokument przedstawia stanowisko Komitetu ds. Zmian Klimatu.

Dokumenty z wytycznymi nie opisują szczegółowo procedur, które P.Cz. wdrożą w celu wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych. Potwierdza się, że podejście do określenia granic monitorowania instalacji w zezwoleniach na emisję GC w poszczególnych P.Cz. różni się.

1.2 Tło dokumentów z wytycznymi do CIMs

W CIMs zidentyfikowano szczegółowe zagadnienia, które wymagają dalszych wyjaśnień lub przedstawienia dodatkowych wytycznych. Dokumenty z wytycznymi do CIMs mają za zadanie rozwiązać te problemy w miarę możliwości w sposób jasny i wyraźny. Komisja uważa, że niezbędne jest osiągnięcie maksymalnego poziomu harmonizacji wdrożenia metodyki przydziału uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym.

Dokumenty z wytycznymi zostały stworzone by zapewnić spójność interpretacji CIMs, wspierać harmonizację i zabezpieczyć przed możliwymi nadużyciami lub zaburzeniem konkurencyjności wewnątrz Unii. Pełna lista tych dokumentów z wytycznymi przedstawia się następująco:

- Dokument nr 1 – ogólne wytyczne: ten dokument przedstawia ogólny przegląd procesu przydziału uprawnień do emisji i wyjaśnia podstawy metodyki przydziału uprawnień.
- Dokument nr 2 – wytyczne do sposobów określania przydziałów uprawnień: ten dokument określa sposoby wyliczenia przydziału uprawnień i jej główne cechy.
- Dokument nr 3 – wytyczne do zbierania danych: ten dokument wyjaśnia, które dane powinny zostać przekazane przez prowadzących instalacje do właściwych

organów i w jaki sposób powinny być zbierane. Odzwierciedla strukturę formularza do zbierania danych przygotowanego przez KE.

- Dokument nr 4 – wytyczne do weryfikowania danych w KŚW: ten dokument wyjaśnia proces weryfikacji danych zbieranych dla stworzenia KŚW1.
- Dokument nr 5 – wytyczne dotyczące zagadnienia ucieczki emisji: ten dokument przedstawia zagadnienie ucieczki emisji i jej wpływ na obliczanie bezpłatnych przydziałów.
- Dokument nr 6 – wytyczne dla „przepływów” ciepła przez granice instalacji: wyjaśnia sposoby określania przydziałów uprawnień do emisji w przypadku przepływów ciepła przez granice instalacji.
- Dokument nr 7 – wytyczne dla nowych instalacji i zamknięć instalacji istniejących: dokument ten wyjaśnia zasady przydziału bezpłatnych uprawnień dla nowych instalacji i instalacji w których nastąpiła znacząca zwiększenie zdolności produkcyjnych oraz sposób postępowania w przypadku zamknięcia instalacji.
- Dokument nr 8 – wytyczne dla gazów odlotowych i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe: dokument ten wyjaśnia stosowanie metodyki przydziału uprawnień w przypadku podinstalacji w których występują emisje procesowe i w szczególności traktowanie gazów odlotowych.
- Dokument nr 9 – wytyczne sektorowe: dokument ten przedstawia szczegółowe opisy poszczególnych wskaźników emisyjności dla produktów [benchmarków – przyp. KOBIZE] i granice podinstalacji objętych tymi wskaźnikami, wymienionymi w CIMs.

Ten zestaw dokumentów w założeniu ma uzupełnić inne dokumenty z wytycznymi wydanymi przez KE w odniesieniu do trzeciego okresu EU ETS, w szczególności:

- Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. aviation activities), and
- Guidance paper to identify electricity generators.

Odniesienia do artykułów w treści tego dokumentu zasadniczo dotyczą zmienionej dyrektywy EU ETS i CIMs.

1.3 Zastosowanie dokumentów z wytycznymi

Dokumenty z wytycznymi zawierają wyjaśnienia do wdrażania nowej metodyki przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w trzecim okresie rozliczeniowym EU ETS, od 2013 r.: Państwa Członkowskie mogą zastosować te wytyczne do wyliczenia bezpłatnych przydziałów uprawnień do emisji zgodnie z art. 11 ust.1 i 11 ust.2 dyrektywy 2003/87/WE w przypadkach wymienionych w punkcie 1.5.

¹ Art. 11 zmienionej dyrektywy 2003/87/WE.

1.4 Dodatkowe wytyczne

Oprócz dokumentów z wytycznymi dodatkowym wsparciem dla władz Państw Członkowskich jest telefoniczny helpdesk i strona internetowa KE, zawierająca listę dokumentów z wytycznymi, często zadawane pytania (FAQ) i przydatne odnośniki, http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/benchmarking_en.htm .

1.5 Zakres niniejszego dokumentu

Dokument ten przedstawia wytyczne dla Państw Członkowskich (P.Cz.) i dla odpowiednich organów w P.Cz. wskazujący w jaki sposób wyliczyć liczbę uprawnień do emisji w przypadku:

Rozdział 3 Nowe instalacje rozumiane jako nowo wybudowane (greenfields)

- nowej instalacji, która otrzymała zezwolenie i rozpoczęła normalną działalność po 30 czerwca 2011 r.,
- nowej podinstalacji w istniejącej instalacji.

Rozdział 4: Nowe instalacje, które znacząco zwiększyły zdolności produkcyjne

- znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, gdzie rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r.;
- znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej gdzie rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło przed 30 czerwca 2011 r., ale w przypadku, w którym znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej nie mogło zostać zidentyfikowane – zgodnie z metodyką opisaną w punkcie 6.5. Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. – przed 30 września 2011 r.;
- instalacji istniejących, które uzyskały wszystkie stosowane zezwolenia przed 30 czerwca 2011 r., ale rozpoczęcie normalnej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r., i dla których początkowa zdolność produkcyjna nie mogła zostać zidentyfikowana przed 30 czerwca 2011 r. – zgodnie z metodyką opisaną w punktach 5 i 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. Przydział dla takiej instalacji powinien być określany jak dla instalacji, w których nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych po 30 czerwca 2011 r.

Rozdział 5 Znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej.

- znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnych, przy czym rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r.;
- znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnych, przy czym rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło przed 30 czerwca 2011 r., ale w przypadku, w którym znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej nie mogło zostać zidentyfikowane – zgodnie z metodyką opisaną w punkcie 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. – przed 30 września 2011 r.

Rozdział 6 Zaprzestanie działalności instalacji (zamknięcie)

Rozdział 0

Częściowe zaprzestanie działalności instalacji

Celem niniejszego dokumentu jest przedstawienie definicji i zasad określania bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji, jak również przedstawienie zarysu procedur jakie powinny być stosowane w każdym z tych przypadków. Wytyczne zawarte w niniejszym dokumencie opierają się głównie na rozdziale IV CIMs i są spójne z innymi dokumentami stanowiącymi wytyczne dla przygotowania KŚW.

Biorąc pod uwagę niezbędny poziom szczegółowości, wymagane procedury dotyczące przydziału uprawnień do emisji z rezerwy dla nowych instalacji [NER – New Entrants Reserve, przyp. KOBIZE], takie jak elektroniczne formularze, terminy składania i oceny wniosków, zostaną określone w kolejnych pomocniczych dokumentach wydanych przez KE.

Rozdział uprawnień z rezerwy następuje według zasady „kto pierwszy ten lepszy” na podstawie daty zgłoszenia do Komisji Europejskiej, która jest **datą złożenia kompletnego i zweryfikowanego zestawu danych**, wymaganych do obliczenia przydziału uprawnień przez właściwy organ. Komisja będzie przyjmować tylko wnioski przygotowane na podstawie kompletnych i zweryfikowanych danych, a wszelkie wnioski niekompletne lub niedokładne dane zostaną odrzucone.

2 Wprowadzenie - nowe instalacje

Zmieniona dyrektywa ETS w art. 3 lit. h definiuje nową instalację jako:

- *jakąkolwiek instalację prowadzącą jedną lub więcej działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy ETS, która otrzymała po raz pierwszy zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po dniu 30 czerwca 2011 r.*
- *jakąkolwiek instalację prowadzącą działanie, które zostało włączone po raz pierwszy do systemu ETS zgodnie z art. 24 ust. 1 lub ust. 2 dyrektywy ETS,*

LUB

- *jakąkolwiek instalację prowadzącą jedną lub więcej działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy ETS lub działań, które zostały włączone po raz pierwszy do systemu ETS zgodnie z art. 24 ust. 1 lub ust. 2, w których znacząco zwiększono zdolność produkcyjną po dniu 30 czerwca 2011 r., tylko jeśli takie znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej spełnia przesłanki określone w art. 3 lit. i CIMs*

Oznacza to, że za nową instalację można uznać jedynie następujące przypadki:

- instalacja, która otrzymała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po dniu 30 czerwca 2011 r. Tą kategorią objęte są również instalacje:
 - które po raz pierwszy, uzyskały zezwolenie na emisje gazów cieplarnianych po dniu 30 czerwca 2011 r.;
 - które ponownie otrzymały zezwolenie na emisje gazów cieplarnianych po dniu 30 czerwca 2011 r., po zaprzestaniu działalności instalacji, zgodnie z regulacjami określonymi w CIMs (zobacz Rozdział 6).
- znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w istniejących instalacjach nastąpiło po dniu 30 czerwca 2011 r. Znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych musi być rezultatem fizycznej zmiany w odniesieniu do konfiguracji technicznej i funkcjonalnej przed dniem 30 czerwca 2011 r., ale po 1 stycznia 2005, pod warunkiem, że ta fizyczna zmiana nie była brana pod uwagę podczas obliczania przydziału (KŚW), np. nie została uwzględniona przy określaniu wcześniejszego znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych. Znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych będzie omówione w Rozdziale 4.

W następnych działach zostaną osobno omówione kwestie nowo wybudowanych instalacji i nowych instalacji, w których nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej. Poszczególne rozdziały będą się zajmowały tymi dwiema kwestiami oddzielnie.

3 Nowe instalacje rozumiane jako nowo wybudowane (greenfields)²

Rozdział ten przedstawia wytyczne dotyczące zasad przydziału uprawnień do emisji dla nowych instalacji, które uzyskały zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych i rozpoczęły normalną działalność po dniu 30 czerwca 2011 r. W rozdziale tym zostanie także wyjaśniona procedura wystąpienia o przydział uprawnień do emisji z unijnej rezerwy.

3.1 Rozpoczęcie normalnej działalności instalacji

Określenie daty „rozpoczęcia normalnej działalności” jest konieczne do określenia daty, od której prowadzący instalację ma **dwanaście miesięcy** na wystąpienie z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji z unijnej rezerwy. Zgodnie z art. 17 ust. 1 CIMs, przydział uprawnień od emisji jest możliwy tylko w przypadku, gdy nowa instalacja rozpoczęła normalną działalność. W związku z tym, data powiązana z „rozpoczęciem normalnej działalności” nie ma bezpośredniego wpływu na liczbę uprawnień do emisji, które mają być przydzielone dla tej instalacji, a ma tylko wpływ na termin składania wniosku.

Określanie daty „rozpoczęcia normalnej działalności” jest zdefiniowane jako zweryfikowany i zatwierdzony pierwszy dzień ciągłego 90-dniowego okresu, w trakcie którego pierwsza uruchomiona podinstalacja działała z wykorzystaniem przynajmniej 40% zainstalowanej zdolności produkcyjnej dla danych urządzeń, biorąc pod uwagę – jeżeli to konieczne - szczególne warunki działania danej instalacji.

$$\left(\frac{AL}{C_{design}} \right)_{90\text{-dniowy okres}} \geq 0,4$$

gdzie:

AL poziom działalności pierwszej uruchomionej podinstalacji;

C_{design} roczna projektowa zdolność produkcyjna.

W tym kontekście poziom działalności (AL) powinien być obliczony poprzez dodanie dziennych poziomów działalności w okresie 90-dniowym. Aby ocenić czy próg 40% został osiągnięty, poziom działalności powinien zostać podzielony przez roczną projektową zdolność produkcyjną pomnożoną przez 90 podzielone przez 365. Poziom działalności nie musi być każdego dnia w okresie 90 dniowym wyższy niż 40%

$$\left(\frac{AL}{C_{design}} \right)_{90\text{-dniowy okres}} = \frac{\text{Łączny poziom działalności w ciągu 90 dniowego okresu}}{C_{design} \cdot \left(\frac{90}{365} \right)}$$

Projektowa zdolność produkcyjna powinna być określona na podstawie projektu lub planów opierających się na potwierdzonych wartościach przedstawionych przez dostawcę. Za odpowiednie dokumenty można uznać raporty towarzyszące projektowi, karty danych producenta oraz potwierdzone wartości dotyczące wydajności.

² Nowe instalacje, które po raz pierwszy otrzymały zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych lub, które ponownie otrzymały zezwolenie po dniu 30 czerwca 2011 r.

Poprzez ciągły 90-dniowy okres rozumie się okres kolejnych 90 dni, podczas których podinstalacja pracuje każdego dnia. W przypadku, gdy normalny cykl produkcyjny w danym sektorze nie przewiduje ciągłych 90-dniowych okresów, cykle produkcji charakterystyczne dla danego sektora są dodawane do uzyskania 90 dniowego okresu.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 CIMs, rozpoczęcie normalnej działalności instalacji musi zostać zweryfikowane przez niezależnego weryfikatora.

3.2 Określenie liczby uprawnień do emisji

3.2.1 Faza przed rozpoczęciem normalnej działalności

Dla fazy przed datą określającą moment rozpoczęcia normalnej działalności, całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji opiera się na zweryfikowanych emisjach historycznych:

$$F_{inst}^0(k) = [Em_{Total}(k) - Em_{Elec}(k)] \cdot CLEF(k)$$

gdzie:

k	rok po 2012 r.
$F_{inst}^0(k)$:	wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w odniesieniu do okresu przed rozpoczęciem normalnej działalności w roku k ;
$Em_{Total}(k)$	zweryfikowana wielkość emisji w odniesieniu do okresu przed rozpoczęciem normalnej działalności w roku k
$Em_{Elec}(k)$	zweryfikowana wielkość emisji przypadająca na produkcję energii elektrycznej w odniesieniu do okresu przed rozpoczęciem normalnej działalności w roku k
$CLEF(k)$	wskaźnik narażenia na ucieczkę emisji w roku k z „pierwszej” podinstalacji w danej instalacji, czyli tej w której nastąpił moment „rozpoczęcia normalnej działalności”

Aby można było przydzielić uprawnienia do emisji dla fazy przed datą określającą moment rozpoczęcia normalnej działalności muszą być spełnione następujące warunki:

- instalacja musiała być eksploatowana;
- instalacja posiada wszystkie wymagane pozwolenia, w tym zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych, prowadzący instalację posiada zatwierdzony plan monitorowania w zezwoleniu na emisję gazów cieplarnianych, zgodny z rozporządzeniem w sprawie monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych wydanym na podstawie art. 14 zmienionej dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
- emisja z nowej instalacji była monitorowana zgodnie z zatwierdzonym planem monitorowania i prowadzący instalację posiada zweryfikowany raport

Ze względu na terminy wynikające z rocznego cyklu, może się okazać, że prowadzący instalację będzie zmuszony rozliczyć emisję rzeczywistą za rok rozliczeniowy w, którym

instalacja była eksploatowana, zanim otrzyma jakiegokolwiek bezpłatne uprawnienia do emisji.

3.2.2 Faza po rozpoczęciu normalnej działalności

Biorąc pod uwagę fazę po rozpoczęciu normalnej działalności, całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji powinna być określona w następujących krokach:

1. zdefiniowanie podinstalacji w danej instalacji;
2. określenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej każdej podinstalacji;
3. określenie poziomu działalności dla każdej podinstalacji;
4. określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji dla każdej podinstalacji;
5. określenie całkowitej wstępnej liczby uprawnień do emisji dla instalacji.

Krok 1: Zdefiniowanie podinstalacji

W Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień* w rozdziale 2 określono zasady podziału instalacji na podinstalacje. Takie same zasady podziału instalacji na podinstalacje odnoszą się do nowej instalacji.

Krok 2: Określenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej

Prowadzący instalację, może określić początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną opierając się na danych odnośnie dwóch największych miesięcznych poziomów produkcji, wykorzystując ciągły okres 90 dni następujący po rozpoczęciu normalnej działalności zgodnie z art. 17 ust. 4 CIMs³.

Należy podkreślić, że przy określaniu początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej powinno się również wziąć pod uwagę dni, w których instalacja nie funkcjonowała, ponieważ musi to być spójne z określeniem początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej, która bazuje na wartościach produkcji miesięcznej, bez konieczności dalszych zmian oraz korekt (dla instalacji istniejących zobacz Rozdział 5 w Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*)

Generalnie zdolność produkcyjna na przestrzeni roku jest średnią dwóch najwyższych miesięcznych poziomów działalności pomnożoną przez 12.

Poniższa tabela zawiera przegląd różnych jednostek mających zastosowanie do poziomów produkcji i co za tym idzie, do zdolności produkcyjnej dla różnego rodzaju podinstalacji.

Rodzaj podinstalacji	Mająca zastosowanie jednostka działalności/zdolności produkcyjnej
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcji	Odpowiednia jednostka produktu, jak wymieniono w Dokumencie nr 9 <i>Wytyczne sektorowe</i>
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple	TJ z ciepła

³ Dla podinstalacji, które są utrzymywane w rezerwie lub stanie oczekiwania oraz instalacji, które funkcjonują zgodnie z rozkładem sezonowym, okres, na którym opiera się wydajność, powinien bazować wyłącznie na miesiącach, podczas których podinstalacja funkcjonowała. Miesiące podczas, których instalacja nie funkcjonowała mogą zostać pominięte.

Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	TJ z paliwa
Podinstalacja wytwarzająca emisję procesową	Mg CO ₂ -eq. emisje procesowe ⁴

Zdolności produkcyjne muszą być zweryfikowane zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 CIMs. Dalsze wytyczne odnośnie weryfikacji są dostępne w Dokumencie nr 4 *Wytyczne do weryfikowania danych w KŚW*. CIMs nie przewidują ustalenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej w celu określenia przydziału uprawnień do emisji zgodnie z zasadami dotyczącymi nowych instalacji w oparciu o weryfikację eksperymentalną.

Oczywistym jest, że, art. 17 ust. 4 CIMs stwierdza, że początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna musi być określona "... zgodnie z metodyką określoną w art. 7 ust. 3 przedmiotowej decyzji...". Odnosi się to tylko do metody określenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej, a nie całego ustępu (dotyczącego lat 2005-2008). Zdolność produkcyjna określana jest na podstawie średnich dwóch najwyższych miesięcznych wielkości produkcji w odpowiednim okresie, a nie na podstawie eksperymentalnej weryfikacji za wyjątkiem sytuacji związanych z wystąpieniem siły wyższej (kiedy wszystkie dane zostały utracone).

Krok 3: Określenie poziomu działalności

Poziom działalności instalacji będzie zgodny z poziomem działalności pierwszej podinstalacji, która rozpoczęła pracę w danej instalacji⁵. Jest on określony poprzez przemnożenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej odpowiedniej podinstalacji poprzez współczynnik standardowego lub odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych:

Rodzaj podinstalacji	Poziom działalności
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie	Początkowa zdolność produkcyjna x współczynnik standardowego wykorzystania zdolności produkcyjnych (SCUF)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe	Początkowa zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Początkowa zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)
Podinstalacja wytwarzająca emisję procesowe	Początkowa zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)

Współczynniki standardowego wykorzystania zdolności produkcyjnych (SCUFs) zostaną obliczone przez Komisję, która będzie bazowała na danych przedłożonych przez Państwa Członkowskie w ich KŚW. Komisja określi SCUF dla każdego rodzaju podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie. SCUFs będą stanowiły 80%

⁴ Emisje procesowe należy rozumieć jako emisje procesowe podinstalacji, jakie zdefiniowano w art. 3 lit. h decyzji CIMs. W tym kontekście emisje procesowe nie są definiowane jak w rozporządzeniu Komisji (EU) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Dalsze wytyczne odnośnie definicji art. 3 lit. h decyzji CIMs są dostępne w Dokumencie nr 8 *Wytyczne dla gazów odpadowych i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe*

⁵ Jeżeli w tym samym dniu działalność rozpoczęło kilka podinstalacji, należy brać pod uwagę „pierwszą podinstalację” która rozpoczęła normalną działalność, a pozostałe traktować jako znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych (patrz Rozdział 3.4).

średniorocznych współczynników wykorzystania zdolności produkcyjnych dla wszystkich instalacji wytwarzających odpowiedni produkt.

Współczynniki odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUFs) będą określone przez właściwy organ dla każdej podinstalacji, której to dotyczy. Aby właściwy organ mógł określić RCUFs, prowadzący instalację będzie przedkładał następujące informacje:

- RCUF zaproponowany przez prowadzącego instalację jako procent ze początkowej zdolności produkcyjnej,
- informację dotyczącą zamierzonego rozpoczęcia normalnej działalności, przestoju instalacji wynikających z konserwacji lub określonych cykli produkcyjnych,
- informację dotyczącą wykorzystania niskoemisyjnych technologii które mogą być realizowane i mogą wpływać na wykorzystanie zdolności produkcyjnych,
- informację o typowym wykorzystaniu zdolności produkcyjnej w odpowiednim sektorze.

Wszystkie przedłożone dane powinny być uzasadnione i zweryfikowane. Więcej informacji odnośnie określenia RCUF można znaleźć w Rozdziale 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*.

Krok 4: Określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji

Wstępna liczba uprawnień do emisji zostaje określona poprzez przemnożenie poziomu produkcji (AL_{new}) przez odpowiednią wartość wskaźnika emisyjnego oraz czynnika narażenia na ucieczkę emisji (CLEF) w roku k .

Rodzaj podinstalacji	Wstępny przydział
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie	Odpowiedni wskaźnik emisyjny oparty na produkcie [EUA/jednostka produkcji] x AL [jednostka produkcji] x CLEF ⁶
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple ⁷	Wskaźnik emisyjny oparty na cieple [62,3 EUA/TJ z ciepła] x AL [TJ z ciepła] x CLEF(k)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Wskaźnik emisyjny oparty na paliwie [56,1 EUA/TJ z paliwa] x AL [TJ z paliwa] x CLEF(k)
Podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe	0,97 EUA/Mg CO ₂ -eq. emisji procesowej x AL [Mg CO ₂ -eq. emisji procesowej] x CLEF(k)

Krok 5: Określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji dla instalacji

⁶ W przypadku niektórych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie, do obliczenia wstępnej liczby uprawnień do emisji można włączać dodatkowe korekty. Dotyczy to podinstalacji krakingu parowego, podinstalacji monomeru chlorku winylu oraz wszystkich podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie, w których jest brana pod uwagę zmienność paliw i energii elektrycznej. W przypadku tych ostatnich, korekta dla zmienności powinna opierać się na tym samym okresie bazowym, jak w przypadku nowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej. W przypadku importu mierzalnego ciepła z instalacji nieobjętych ETS, również może być wymagana korekta (w celu uzyskania szczegółowych informacji, zobacz Załącznik do niniejszego dokumentu oraz Dokument nr 6 *Wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji*).

⁷ Specjalna metodyka obliczenia przydziału dla ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych (zobacz Dokument nr 6 *Wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji*) nie ma zastosowania dla nowych instalacji.

Wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji odnośnie okresu po rozpoczęciu normalnej działalności jest sumą wstępnych liczb uprawnień do emisji dla każdej podinstalacji, jeśli w tym samym czasie rozpoczęła pracę więcej niż jedna podinstalacja:

$$F_{inst}^1(k) = \sum_i F_{sub-inst}^i(k)$$

gdzie:

k rok po 2012 r.
 $F_{inst}^1(k)$ wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w odniesieniu do okresu po rozpoczęciu normalnej działalności w roku k
 $F_{sub-inst}^i$ wstępna liczba uprawnień do emisji dla podinstalacji i

W roku kalendarzowym, w którym miało miejsce rozpoczęcie normalnej działalności, całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji w odniesieniu do okresu po rozpoczęciu normalnej działalności wynosić będzie:

$$F_{inst}^1(k) = \sum_i F_{sub-inst}^i(k) \cdot \frac{d_{StartOfNormalOperation}}{365}$$

gdzie,

$d_{StartOfNormalOperation}$ liczba dni po rozpoczęciu normalnej działalności w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło rozpoczęcie działalności.

3.2.3 Całkowita ostateczna liczba uprawnień do emisji

Całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w danym roku jest sumą, określonych zgodnie z metodyką, uprawnień do emisji przed i po dacie określającej rozpoczęcie normalnej działalności.

$$F_{inst}(k) = F_{inst}^0(k) + F_{inst}^1(k)$$

gdzie,

$F_{inst}^0(k)$: wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w odniesieniu do okresu przed rozpoczęciem normalnej działalności w roku k ;
 $F_{inst}^1(k)$ wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w odniesieniu do okresu po rozpoczęciu normalnej działalności w roku k
 $F_{inst}(k)$ wstępna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji w roku k ;

Zgodnie z art. 19 ust. 5 CIMs w celu obliczenia ostatecznej, całkowitej liczby uprawnień do emisji, określoną dla każdego roku k wstępną liczbę uprawnień do emisji należy pomnożyć przez liniowy współczynnik redukcji w odpowiednim roku:

$$F_{inst}^{final}(k) = F_{inst}(k) \cdot LRF(k)$$

gdzie

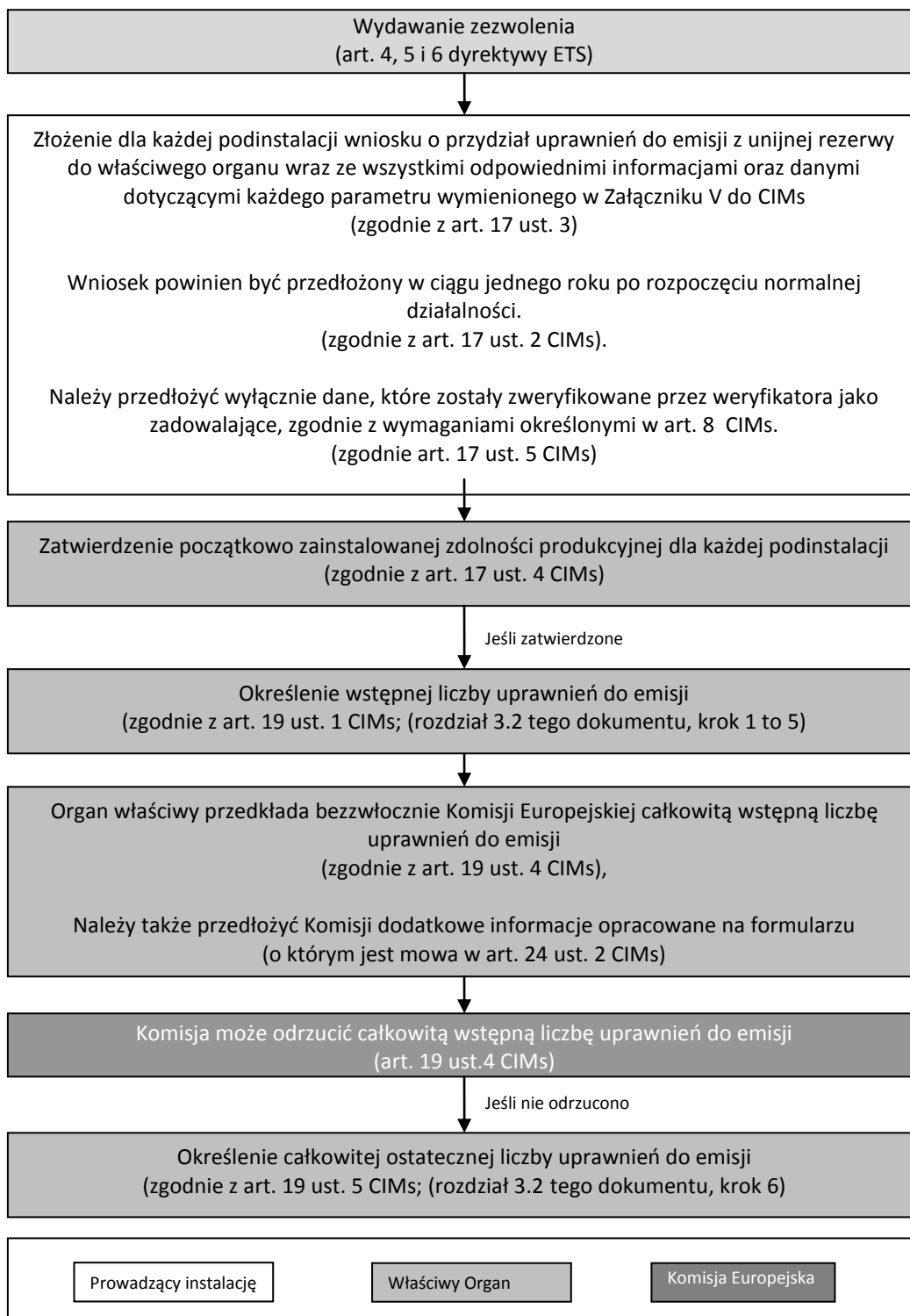
k rok po 2012 r.
 $F_{inst}^{final}(k)$ ostateczna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji w roku k ;
 $F_{inst}(k)$ wstępna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji w roku k ;
 $LRF(k)$ współczynnik liniowy (zobacz poniższą tabelę)

Rok	liniowy współczynnik redukcji
2013	1.0000
2014	0.9826
2015	0.9652
2016	0.9478
2017	0.9304
2018	0.9130
2019	0.8956
2020	0.8782

3.3 Procedura

Schemat 1 przedstawia generalny przegląd głównych kroków w procedurze przydziału dla nowych instalacji rozumianych jako nowo wybudowane (greenfields). Dalsze szczegóły odnośnie ustalenia terminów oraz dokumentacji, która będzie częścią wniosku, Komisja [oraz Państwo Członkowskie - przyp KOBiZE] wskaże w udostępnionym formularzu, tak jak szczegółowe procedury dotyczące zarządzania wnioskiem.

Schemat 1 Procedura dotycząca przydziału uprawnień do emisji dla nowych instalacji rozumianych jako nowowytbudowane (greenfields)

3.4 Nowe podinstalacje

Po dacie określającej „rozpoczęcie normalnej działalności”, to jest pierwszym dniu ciągłego 90-dniowego okresu, podczas którego pierwsza uruchomiona podinstalacja działała z wykorzystaniem przynajmniej 40% zainstalowanej zdolności produkcyjnej dla danych urządzeń, w przypadku nowych instalacji możliwe jest, że jedna lub więcej podinstalacji rozpocznie pracę później.

Nowe podinstalacje, powstałe w rezultacie zmiany fizycznej traktować należy tak jak w przypadku znacznego zwiększenia zdolności produkcyjnej danej instalacji (zobacz Rozdział 4).

Zakładając, że zdolność produkcyjna podinstalacji wzrasta od „0” do dodatniej wartości, takie zmiany w zdolności produkcyjnej zawsze spełniają progi (o których mowa w rozdziale 4.3), kwalifikujące je jako znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych, a co za tym idzie mają prawo do ubiegania się o przydział z unijnej rezerwy.

4 Nowe instalacje, które znacząco zwiększyły zdolności produkcyjne

Zgodnie z zasadami odnoszącymi się do nowych instalacji, korekta przydziału w związku ze znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnych jest możliwa tylko jeśli:

- rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r.
- lub
- rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło przed 30 czerwca 2011 r., ale w przypadku, w którym znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej nie mogło zostać zidentyfikowane – zgodnie z metodyką opisaną w punkcie 6.5. Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. Jako ogólną zasadę przyjmuje się, że znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej nie mogło zostać zidentyfikowane przed dniem 30 września 2011 r.
- lub
- prowadzący instalację otrzymał wszystkie konieczne pozwolenia przed dniem 30 czerwca 2011 r., ale rozpoczęcie normalnej działalności nastąpiło po dniu 30 czerwca 2011 r.

4.1 Definicja

Definicja nowej instalacji obejmuje także znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej (zobacz rozdział 2).

Definicja znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej została określona w art. 3 lit. i CIMS. W skrócie, uznaje się, że podinstalacja znacząco zwiększyła początkową zainstalowaną zdolności produkcyjną, jeżeli:

- *jedna lub więcej zmian fizycznych doprowadziło do zwiększenia zdolności produkcyjnej, o co najmniej 10%*
- lub
- *jedna lub więcej zmian fizycznych doprowadziło do wzrostu przydziału dla podinstalacji o ponad 50 000 uprawnień do emisji rocznie, stanowiącego co najmniej 5% wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji, przyznanej bezpłatnie przed dokonaniem zmiany*

Tak jak określono w rozdziale 3.4 nowe podinstalacje rozpoczynające działalność po rozpoczęciu normalnego działania danej instalacji i będące wynikiem fizycznej zmiany w tej instalacji, są traktowane jako znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej. Nowe podinstalacje, które nie są wynikiem dokonania fizycznych zmian w instalacji nie mogą być traktowane jako znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych.

Wspólną cechą obydwu powyższych przypadków jest fakt dokonania "fizycznej zmiany" w instalacji.

W kontekście definicji znaczącego zwiększenia/zmniejszenia zdolności produkcyjnych, zmiany fizyczne muszą być rozumiane jako modyfikacja procesów produkcji oraz urządzeń, a różne elementy definicji powinny być interpretowane następująco:

1. Warunkiem koniecznym aby uznać zmianę za znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej jest *fizyczny charakter* zmiany związany z techniczną konfiguracją i funkcjonowaniem. Wyłącza to wszystkie rodzaje zmian jedynie organizacyjnych lub operacyjnych (np. codzienne zwiększenie godzin funkcjonowania, zwiększona

- prędkość pieca obrotowego, zastosowanie nowego oprogramowania kontroli procesu, zmiana w głównych parametrach procesu takich jak ciśnienie, temperatura).
2. Wpływ *fizycznej zmiany* na techniczną konfigurację oraz funkcjonowanie musi skutkować zwiększeniem zdolności produkcyjnej. Jakakolwiek *fizyczna zmiana* bez takiego wpływu (np. przemalowywanie powłoki pieca) nie spełnia definicji. Musi zaistnieć jasne połączenie przyczynowo-skutkowe pomiędzy fizyczną/-ymi zmianą/-ami oraz zmianą w zdolności produkcyjnej. Innymi słowy, jedynie zmiany fizyczne pozwalające na zmiany w zdolności produkcyjnej mogą prowadzić do wypełnienia przesłanek wystąpienia znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej.
 3. Co więcej, zwykła wymiana istniejącej linii produkcyjnej nie może być brana pod uwagę w kontekście definicji o znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnych. Ta zwykła wymiana zakłada wymianę części linii produkcyjnej bez wpływu na konfigurację techniczną i funkcjonowanie (np. wymiana podgrzewacza na podobny o takich samych parametrach). Jednakże, w przypadku gdy po dokonaniu wymiany nastąpi podwyższenie maksymalnej wydajności linii produkcyjnej, to ta zmiana może być traktowana jako zmiana fizyczna prowadząca do znacznego zwiększenia zdolności produkcyjnej (zakładając, że zostają spełnione kryteria ilościowe).

Należy zaznaczyć, że wszystkie pozostałe elementy interpretacji pojęcia "zmiany fizycznej" zawarte w Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*, rozdział 6.5, str. 38-40, mają tu zastosowanie.

Eliminowanie ograniczeń dotyczących zdolności produkcyjnych instalacji również może prowadzić do znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, jeśli:

- Proces ten wprowadza jedną lub więcej fizycznych zmian: same zmiany w programowaniu urządzeń lub planowaniu produkcji nigdy nie będą mogły prowadzić do znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych (w celu uzyskania dalszych wytycznych odnośnie fizycznych zmian zobacz krok 1a w rozdziale 6.5 w Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*),
- Fizyczna/-e zmiana/-y może/-gą prowadzić do zwiększenia zdolności produkcyjnych danej podinstalacji (w celu uzyskania dalszych wytycznych odnośnie koniecznej relacji pomiędzy zmianą fizyczną i znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnych, zobacz krok 1a w rozdziale 6.5 w Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*);
- Poziom działalności danej podinstalacji jest wystarczająco zwiększony, aby spełnić jeden z dwóch powyższych progów.

Podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe mogą mieć znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej jeśli:

- po dokonaniu jednej lub więcej fizycznych zmian w urządzeniach do produkcji ciepła, zwiększony eksport ciepła do odbiorców ciepła poza ETS pozwala danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe na spełnienie jednego z dwóch kryteriów ilościowych zamieszczonych w definicji, lub
- po dokonaniu jednej lub więcej fizycznych zmian w urządzeniach wykorzystujących ciepło (w obrębie instalacji), zwiększone wykorzystanie ciepła pozwala danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe na spełnienie jednego z dwóch kryteriów ilościowych zamieszczonych w definicji.

Więcej wytycznych odnośnie definicji oraz identyfikacji znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej zostało przedstawionych w rozdziale 6.5, krok 1 w Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*.

4.2 Rozpoczęcie zmienionej działalności

Tak jak wyjaśniono w *Dokumencie nr 2 Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*, pojęcie „rozpoczęcia zmienionej działalności” oznacza zweryfikowany i zatwierdzony pierwszy dzień ciągłego 90-dniowego okresu, w trakcie którego poziom działalności odnoszący się do projektowej zdolności produkcyjnej dodanej (AL_{added}) wynosi przynajmniej 40% przewidzianej dla danego urzędu projektowej zdolności produkcyjnej dodanej ($C_{added,design}$).

$$\left(\frac{AL_{added}}{C_{added,design}} \right)_{90\text{-dniowy okres}} \geq 0,4$$

W tym kontekście poziom działalności powinien być obliczony poprzez dodanie dziennych poziomów działalności w okresie 90-dniowym. Aby ocenić czy próg 40% został osiągnięty, poziom działalności powinien zostać podzielony przez roczną projektową zdolność produkcyjną dodaną pomnożoną przez 90 podzielone przez 365. Poziom działalności nie musi być każdego dnia w okresie 90 dniowym wyższy niż 40%

$$\left(\frac{AL_{added}}{C_{added,design}} \right)_{90\text{-dniowy okres}} = \frac{\text{Łączny poziom działalności w ciągu 90 dniowego okresu}}{C_{added,design} \cdot \left(\frac{90}{365} \right)}$$

W celu określenia rozpoczęcia zmienionej działalności, prowadzący powinien określić poziom działalności odnoszący się do projektowej zdolności produkcyjnej dodanej, w ujęciu dziennym :

- gdy jest to możliwe, poziom działalności będzie oparty o fizycznie dodaną zdolność produkcyjną: np. gdy zwiększenie zdolności produkcyjnej polega na uruchomieniu nowej linii produkcyjnej, poziom działalności odniesiony do tej projektowej zdolności produkcyjnej dodanej stanowi produkcję z tej linii produkcyjnej.
- niektóre wzrosty zdolności produkcyjnej będą skutkiem modyfikacji w istniejących urządzeniach, może być więc trudne przedstawienie przez prowadzącego danych o działalności odniesionej tylko do zdolności produkcyjnej dodanej; w takich sytuacjach, poziom działalności powiązany ze zdolnością produkcyjną dodaną jest określany w oparciu o całkowity poziom działalności odpowiedniej podinstalacji (AL_{total}) po odjęciu średniego poziomu działalności w latach kalendarzowych (nie wcześniejszych niż 2005 r.) przed dokonaniem fizycznej zmiany.

Projektowa zdolność produkcyjna musi być określona na podstawie dokumentacji projektowej oraz na zagwarantowanych przez dostawcę wartościach. Odpowiednimi dokumentami mogą być raporty towarzyszące projektowi, dokumentacja techniczna oraz zagwarantowane najwyższe wskaźniki wydajności.

Ciągły 90 dniowy okres rozumie się jako okres 90 kolejnych dni, podczas których podinstalacja, w której nastąpiły zmiany zdolności produkcyjnej, działała każdego dnia. W przypadku, gdy cykl produkcji typowy dla danego sektora nie zakłada ciągłych 90 dniowych okresów pracy, charakterystyczne dla sektora cykle produkcji należy dodać, aby utworzyły 90 dniowy okres.

W przypadku prowadzących instalacje, którzy uzyskali wszystkie stosowane zezwolenia przed 30 czerwca 2011 r., ale rozpoczęcie normalnej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r., rozpoczęcie normalnej działalności (zobacz rozdział 3.1) powinno być traktowane jako rozpoczęcie zmienionej działalności.

Rozpoczęcie zmienionej działalności musi zostać zweryfikowane przez niezależnego weryfikatora.

4.3 Oszacowanie znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej

Definicja znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej (zobacz rozdział 4.1) zawiera dwa kryteria ilościowe. Ten rozdział wyjaśnia, w jaki sposób te kryteria mogą zostać wykorzystane podczas oszacowania czy fizyczna zmiana może być uznana za „znaczącą”. Wytyczne odnośnie definicji fizycznej zmiany, a także relacji pomiędzy zmianą fizyczną a zmianą w zdolności produkcyjnej, są wyjaśnione w rozdziale 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*.

Kryterium wzrostu zdolności produkcyjnej o 10%

W związku z kryterium wzrostu zdolności produkcyjnej o 10%, jak wspomniano w art. 3 lit. i) CIMs, muszą być spełnione następujące wymagania w celu kwalifikacji fizycznej zmiany jako „znaczącej”:

$$\frac{C_{new,extension}}{C_{initial}} \geq 1,10$$

gdzie,

$C_{initial}$ początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna. Jest to zdolność produkcyjna przed wprowadzeniem znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej wykorzystywanej do określenia liczby uprawnień do emisji, a jeśli nie jest możliwe takie jej określenie, to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. W przypadku instalacji, które funkcjonowały mniej niż 2 lata kalendarzowe przed 30 czerwca 2011 r., za początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną powinno się uważać tę, przy pomocy której określano poziom działalności historycznej dla danej instalacji zgodnie z art. 9 ust. 6 CIMs.

$C_{new,extension}$ nowa zdolność produkcyjna. Powinna to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w ciągu sześciu miesięcy kalendarzowych następujących po rozpoczęciu zmienionej działalności.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 CIMs wszystkie zdolności produkcyjne muszą być zweryfikowane. Zasady weryfikacji zostały określone w Dokumencie nr 4 *Wytyczne do weryfikowania danych w KŚW*. Początkowa, zwiększona lub zmniejszona zdolność produkcyjna wykorzystywane do określenia liczby uprawnień do emisji na

potrzeby przydziału w związku ze zmianami zdolności produkcyjnej nigdy nie powinny być określane w oparciu o eksperymentalną weryfikację, za wyjątkiem sytuacji związanych z wystąpieniem siły wyższej (kiedy wszystkie dane zostały utracone)

Kryterium 50 000 uprawnień/5 %

Niniejsze wymagania dotyczą spełnienia przesłanki znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej, w przypadku, w którym zwiększenie zdolności produkcyjnej powoduje zmiany w przydziale uprawnień do emisji wynoszące ponad 50 000 uprawnień do emisji, stanowiące co najmniej 5% wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przyznanych tej instalacji przed dokonaniem fizycznej zmiany⁸.

$$F_{added} > 50000 \quad \text{oraz} \quad \frac{F_{added}}{F_{initial}} \geq 0,05$$

gdzie:

F_{added} Wstępna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji nie uwzględniająca czynnika narażenia na ucieczkę emisji (zobacz rozdział 4.4; kroki 1 do 3; w kroku 3 powinno się zignorować CLEF)

$F_{initial}$ Początkowy wstępny przydział uprawnień do emisji dla podinstalacji bez uwzględnienia zwiększenia zdolności produkcyjnej oraz nie uwzględniająca czynnika narażenia na ucieczkę emisji.

4.4 Określanie liczby uprawnień do emisji

W przypadku znacznego zwiększenia zdolności produkcyjnej, przydział uprawnień do emisji powinien być określony w następujących krokach:

1. Określenie zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji;
2. Określenie poziomu działalności odnoszącego się do zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji;
3. Określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji odnoszącej się do zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji;
4. Określenie ostatecznej liczby uprawnień do emisji odnoszącej się do zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji;
5. Określenie nowej ostatecznej całkowitej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, w skład, której wchodzi podinstalacja, w której znacząco zwiększono zdolności produkcyjną.

Krok 1. Określenie zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji.

Zgodnie z art. 3 lit. l) CIMs, zdolność produkcyjna dodana oznacza „różnicę pomiędzy początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji, a zainstalowaną

⁸ Zgodnie z Art 3 (i) CIMs: „Znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej” oznacza znaczne zwiększenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji, przez co podinstalacja, do której odnoszą się fizyczne zmiany, osiągnęła wyższy poziom działalności prowadzący do uzyskania dodatkowego przydziału darmowych uprawnień do emisji wynoszącego ponad 50 000 uprawnień rocznie, stanowiącego co najmniej 5% wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przyznawanych bezpłatnie tej instalacji przed dokonaniem zmiany.

zdolnością produkcyjną tej samej podinstalacji uzyskaną po przeprowadzeniu znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej,” [...];

$$C_{added} = C_{new,extension} - C_{initial}$$

gdzie:

- C_{added} zdolność produkcyjna dodana,
 $C_{initial}$ początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna. Jest to zdolność produkcyjna przed wprowadzeniem znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej wykorzystywanej do określenia liczby uprawnień do emisji, a jeśli nie jest możliwe takie jej określenie, to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. W przypadku instalacji, które funkcjonowały mniej niż 2 lata kalendarzowe przed 30 czerwca 2011 r., za początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną powinno się uważać tę, przy pomocy której określano poziom działalności historycznej dla danej instalacji zgodnie z art. 9 ust. 6 CIMs.
 $C_{new,extension}$ nowa zdolność produkcyjna. Powinna to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w ciągu sześciu miesięcy kalendarzowych następujących po rozpoczęciu zmienionej działalności.

W przypadku obliczania liczby uprawnień do emisji przez prowadzących instalacje, które otrzymały wszystkie stosowane zezwolenia przed 30 czerwca 2011 r., ale rozpoczęcie normalnej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r., początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna jest równa zero, a dodana zdolność produkcyjna równa się nowej zdolności produkcyjnej.

Należy podkreślić, że przy określaniu dodanej zdolności produkcyjnej powinno się również wziąć pod uwagę dni, w których instalacja nie funkcjonowała, ponieważ musi to być spójne z określeniem początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej, która bazuje na wartościach produkcji miesięcznej, bez konieczności dalszych zmian oraz korekt. (dla instalacji istniejących zobacz Rozdział 5 w Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*) Oznacza to, że dni, w których poziom produkcji wynosił zero, powinny być także brane pod uwagę przy obliczaniu poziomu wielkości produkcji.

Wszystkie zdolności produkcyjne muszą być zweryfikowane zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 CIMs. Dalsze wytyczne odnośnie weryfikacji są dostępne w Dokumentcie nr 4 *Wytyczne do weryfikowania danych w KŚW*. CIMs nie przewidują ustalenia początkowej, nowej oraz dodanej zdolności produkcyjnej wykorzystywanych do określenia liczby uprawnień do emisji na potrzeby przydziału w związku ze zmianami zdolności produkcyjnej, w oparciu o eksperymentalną weryfikację.

Krok 2. Określenie poziomu działalności odnoszącego się do zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji.

Poziom działalności odnoszący się do dodanej zdolności produkcyjnej (AI_{added}) powinien być określony, w zależności od typu podinstalacji, poprzez przemnożenie dodanej zdolności produkcyjnej odpowiedniej podinstalacji przez współczynnik standardowego lub odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych:

Rodzaj podinstalacji	Poziom działalności
Podinstalacja objęta wskaźnikiem	Dodana zdolność produkcyjna x współczynnik standardowego

emisyjności opartym na produkcie	wykorzystania zdolności produkcyjnych (SCUF)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple	Dodana zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Dodana zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)
Podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe	Dodana zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)

W rozdziale 3.2. opisane są podstawowe informacje odnośnie SCUF oraz RCUF. Dział 6.5 Dokumentu *nr 2 Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień* odnośnie sposobów przydziału uprawnień do emisji zawiera wytyczne odnośnie określenia RCUF.

Krok 3. Określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji odnoszącej się do zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji.

Wstępna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej dodanej podinstalacji zostaje określona poprzez przemnożenie poziomu działalności odnoszącego się do dodanej zdolności produkcyjnej (AL_{added}) przez odpowiednią wartość wskaźnika emisyjnego oraz czynnika narażenia na ucieczkę emisji (CLEF) w roku k .

Rodzaj podinstalacji	Wstępny przydział dla dodanej zdolności produkcyjnej
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie	Odpowiedni wskaźnik emisyjny oparty na produkcie [EUA/jednostka produkcji] x AL_{added} [jednostka produkcji] x $CLEF^9$
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple ¹⁰	Wskaźnik emisyjny oparty na cieple [62,3 EUA/TJ z ciepła] x AL_{added} [TJ z ciepła] x $CLEF(k)$
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Wskaźnik emisyjny oparty na paliwie [56,1 EUA/TJ z paliwa] x AL_{added} [TJ z paliwa] x $CLEF(k)$
Podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe	0,97 EUA/Mg CO ₂ -eq.emisji procesowej x AL_{added} [Mg CO ₂ -eq. emisji procesowej] x $CLEF(k)$

Krok 4. Określenie ostatecznej liczby uprawnień do emisji odnoszącej się do zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji.

Ostateczna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji jest otrzymana poprzez zastosowanie we wstępnej liczbie uprawnień do emisji odpowiedniej dla zdolności produkcyjnej dodanej podinstalacji, liniowego czynnika redukcyjnego na poziomie 1,74% w roku np. poprzez przemnożenie przez odpowiednie współczynniki, jak pokazano w rozdziale 3.2 tego dokumentu:

$$F_{added}^{final}(k) = F_{added}(k) \cdot LRF(k)$$

⁹ W przypadku niektórych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie, do obliczenia wstępnej liczby uprawnień do emisji można włączać dodatkowe korekty. Dotyczy to podinstalacji krakingu parowego, podinstalacji monomeru chlorku winylu oraz wszystkich podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie, w których jest brana pod uwagę zmienność paliw i energii elektrycznej. W przypadku tych ostatnich, korekta dla zmienności powinna opierać się na tym samym okresie bazowym, jak w przypadku nowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej. W przypadku importu mierzalnego ciepła z instalacji nieobjętych ETS, również może być wymagana korekta (w celu uzyskania szczegółowych informacji, zobacz Załącznik do niniejszego dokumentu oraz Dokument nr 6 *Wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji*).

¹⁰ Specjalna metodyka obliczenia przydziału dla ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych (zobacz Dokument nr 6 *Wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji*) nie ma zastosowania dla nowych instalacji.

gdzie:

k rok

$F_{added}^{final}(k)$ ostateczna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji, w roku k

$F_{added}(k)$ wstępna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji, w roku k

$LRF(k)$ Liniowy czynnik redukcji zgodny z tabelą w rozdziale 3.2

Krok 5. Określenie nowej ostatecznej całkowitej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, w skład, której wchodzi podinstalacja, w której znacząco zwiększono zdolność produkcyjną.

Nowa ostateczna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji, jest sumą ostatecznego przydziału uprawnień odnoszącego się do podinstalacji bez zwiększenia zdolności produkcyjnej i dodatkowej ostatecznej liczby uprawnień do emisji odpowiedniej dla zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji:

$$F_{inst,extension}^{final}(k) = F_{inst,initial}^{final}(k) + F_{added}^{final}(k)$$

gdzie,

$F_{inst,extension}^{final}(k)$ nowa ostateczna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji, w skład której wchodzi podinstalacja, w której znacząco zwiększono zdolność produkcyjną, w roku k

$F_{inst,initial}^{final}(k)$ ostateczny przydział odnoszący się do instalacji bez zwiększenia zdolności produkcyjnej, w roku k . W przypadku, gdy instalacja nie jest wytwórcą energii elektrycznej w rozumieniu art. 3(u) zmienionej Dyrektywy ETS, ostateczny przydział jest określony poprzez pomnożenie wstępnego przydziału dla podinstalacji przez międzysektorowy współczynnik korekcyjny, jeśli będzie miał zastosowanie. W przypadku, gdy instalacja jest wytwórcą energii elektrycznej z w rozumieniu art. 3(u) zmienionej Dyrektywy ETS, ostateczny przydział jest określony poprzez pomnożenie wstępnego przydziału dla podinstalacji poprzez liniowy współczynnik redukcji, tak jak pokazano w rozdziale 3.2

$F_{added}^{final}(k)$ ostateczna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej dodanej dla odpowiedniej podinstalacji, dla roku k , jak określono w kroku 4.

Pełne dostosowanie wartości przydziału ma miejsce w roku następującym po roku, w którym odbyło się rozpoczęcie zmienionej działalności. W roku kalendarzowym, w którym miało miejsce rozpoczęcie zmienionej działalności, przydział będzie obliczony w następujący sposób:

$$F_{inst,extension}^{final}(k) = F_{inst,initial}^{final}(k) + \left(F_{added}^{final}(k) \cdot \frac{d_{StartOfChangedOperation}}{365} \right)$$

gdzie ,

$d_{StartOfChangedOperation}$ Liczba dni następujących po rozpoczęciu zmienionej działalności w roku kalendarzowym, w którym rozpoczęcie zmienionej działalności miało miejsce.

Jeśli rozpoczęcie zmienionej działalności miało miejsce przed 1 stycznia 2013 r., wtedy należy przeprowadzić korektę przydziału, aby można było przydzielić uprawnienia do emisji od dnia 1 stycznia 2013 r.

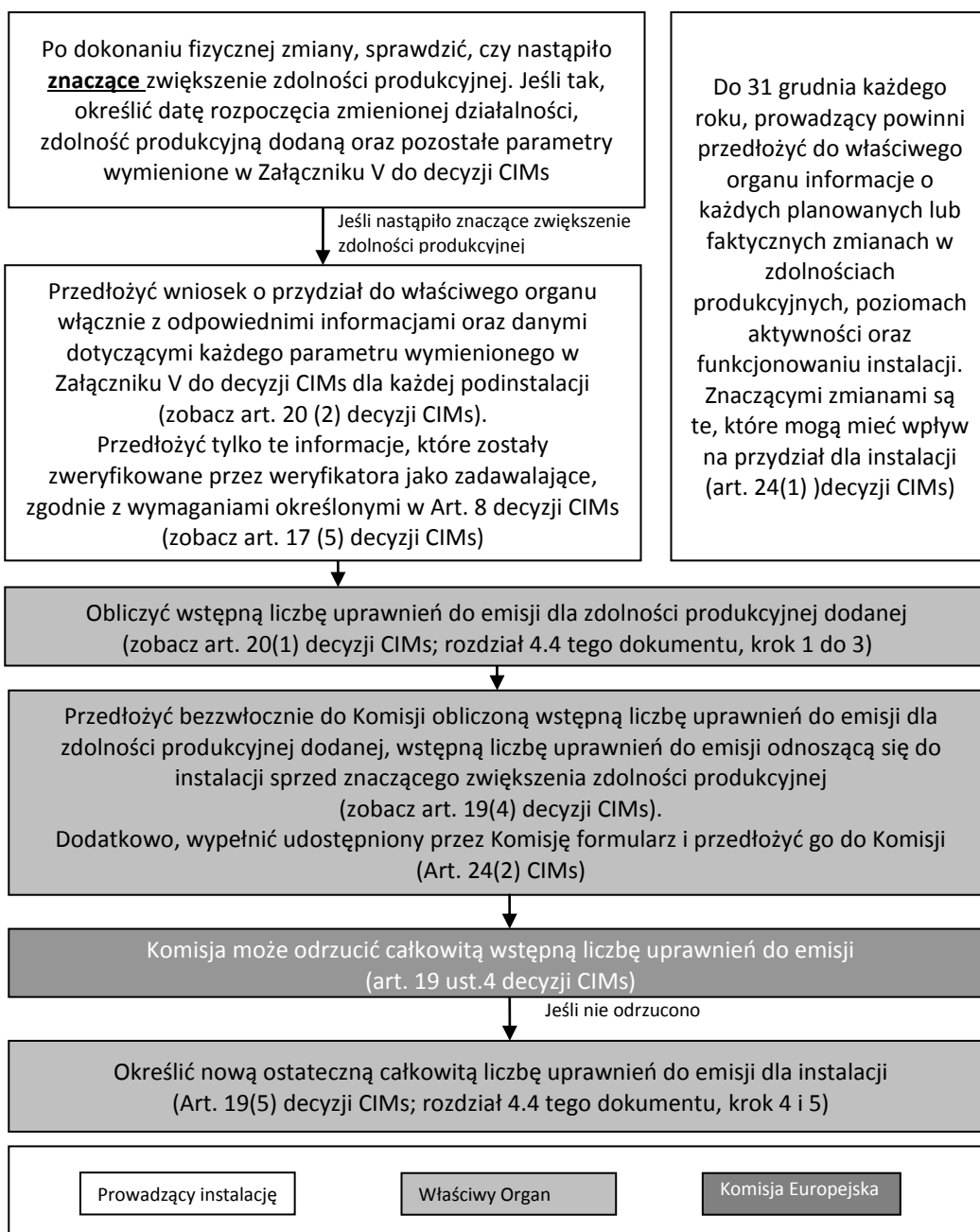
Należy zauważyć, że w przypadku zwiększenia zdolności produkcyjnych przydział uprawnień do emisji nie będzie przyznawany dla okresu sprzed rozpoczęcia zmienionej działalności.

4.5 Procedura

Schemat 2 przedstawia generalny przegląd głównych kroków podejmowanych w procedurze przydziału uprawnień w przypadku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych.

Dalsze szczegóły odnośnie ustalenia terminów oraz dokumentacji, która będzie częścią wniosku, formularze aplikacyjne, a także szczegółowe procedury zarządzania zgłoszeniami zostaną udostępnione przez Komisję [oraz Państwo Członkowskie - przyp KOBiZE].

Schemat 2 Procedura dla przydziału uprawnień do emisji w przypadku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych

5 Znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej

Dostosowanie przydziału uprawnień do emisji w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnych, zgodnie z zasadami dotyczącymi nowych/zamykanych instalacji mogą być dokonane tylko, jeśli:

- rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło po 30 czerwca 2011 r.
- lub
- rozpoczęcie zmienionej działalności nastąpiło przed 30 czerwca 2011 r., ale w przypadku, w którym znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej nie mogło zostać zidentyfikowane – zgodnie z metodyką opisaną w punkcie 6.5. Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. Jako ogólną zasadę przyjmuje się, że znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej nie mogło zostać zidentyfikowane przed dniem 30 września 2011 r.

5.1 Definicja

Definicja znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej została określona w art. 3 lit. j) CIMs. Uważa się, że podinstalacja znacząco zmniejszyła swoją zdolność produkcyjną jeżeli:

- *jedna lub więcej zmian fizycznych doprowadziło do zmniejszenia zdolności produkcyjnej, o co najmniej 10%*
- lub
- *jedna lub więcej zmian fizycznych doprowadziło do spadku przydziału dla podinstalacji o ponad 50 000 uprawnień do emisji rocznie, stanowiącego co najmniej 5% wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji, przyznanej bezpłatnie przed dokonaniem zmiany*

Podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple mogą mieć znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych, jeśli:

- po dokonaniu jednej lub więcej fizycznych zmian w urządzeniach produkujących ciepło, zmniejszony eksport ciepła do odbiorców ciepła spoza ETS, umożliwia danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple na spełnienie jednego z dwóch powyższych kryteriów ilościowych;
- lub
- po dokonaniu jednej lub więcej zmian fizycznych w urządzeniach zużywających ciepło, zmniejszone zużycie ciepła pozwala danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple na spełnienie jednego z dwóch powyższych kryteriów ilościowych.

Wspólną cechą powyższych przypadków jest fakt dokonania "fizycznej zmiany" w instalacji. Wyjaśnienia odnośnie tego, co należy uznać za zmianę fizyczną w kontekście zwiększenia lub zmniejszenia zdolności produkcyjnej zostały opisane w rozdziale 4.1 tego dokumentu.

Zmiany fizyczne mające na celu wyłącznie poprawę efektywności energetycznej podinstalacji lub udoskonalenie czy też zainstalowanie technologii redukcji emisji „końca rury” w celu ograniczenia emisji procesowych, nie powinny być brane pod uwagę jako fizyczna zmiana prowadząca do znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej. Mimo

to, prowadzący instalację musi poinformować właściwy organ o dokonaniu takich zmian fizycznych, przedstawiając szczegółowe dokumenty.

Więcej wytycznych odnośnie definicji oraz identyfikacji znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej zostało przedstawionych w rozdziale 6.5, krok 1 w Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*.

5.2 Rozpoczęcie zmienionej działalności

Dokument nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień* (rozdział 6.5, krok 1) wyjaśnia, w jaki sposób zidentyfikować znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej, która nastąpiła w okresie między 1 stycznia 2005 a 30 czerwca 2011 r. Takie samo podejście powinno być realizowane w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnych po 30 czerwca 2011 r.

Tak jak wyjaśniono w Dokumencie nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*, pojęcie „rozpoczęcia zmienionej działalności” oznacza zweryfikowany i zatwierdzony pierwszy dzień ciągłego 90-dniowego okresu, w trakcie którego poziom działalności odnoszący się do projektowej zdolności produkcyjnej pozostałej wynosi przynajmniej 40% przewidzianej dla danego urządzenia projektowej zdolności produkcyjnej pozostałej ($C_{remaining,design}$).

$$\left(\frac{AL_{total}}{C_{remaining,design}} \right)_{90\text{-dniowy okres}} \geq 0,4$$

W tym kontekście poziom działalności powinien być obliczony poprzez dodanie dziennych poziomów działalności w okresie 90-dniowym. Aby ocenić czy próg 40% został osiągnięty, poziom działalności powinien zostać podzielony przez roczną projektową zdolność produkcyjną pozostałą pomnożoną przez 90 podzielone przez 365. Poziom działalności nie musi być każdego dnia w okresie 90 dniowym wyższy niż 40%

$$\left(\frac{AL_{total}}{C_{remaining,design}} \right)_{90\text{-dniowy okres}} = \frac{\text{Łączny poziom działalności w ciągu 90 dniowego okresu}}{C_{remaining,design} \cdot \left(\frac{90}{365} \right)}$$

Projektowa zdolność produkcyjna musi być określona na podstawie dokumentacji projektowej oraz na zagwarantowanych przez dostawcę wartościach. Odpowiednimi dokumentami mogą być raporty towarzyszące projektowi, dokumentacja techniczna oraz zagwarantowane najwyższe wskaźniki wydajności.

Ciągły 90 dniowy okres rozumie się jako okres 90 kolejnych dni, podczas których podinstalacja, w której nastąpiły zmiany zdolności produkcyjnej, działała każdego dnia. W przypadku, gdy cykl produkcji typowy dla danego sektora nie zakłada ciągłych 90 dniowych okresów pracy, charakterystyczne dla sektora cykle produkcji należy dodać, aby utworzyły 90 dniowy okres (zobacz rozdział 4.2).

Rozpoczęcie zmienionej działalności musi być zweryfikowane przez niezależnego weryfikatora.

5.3 Oszacowanie znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej

Definicja znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej (zobacz rozdział 4.1) zawiera dwa kryteria ilościowe. Ten rozdział wyjaśnia, w jaki sposób te kryteria mogą zostać wykorzystane podczas oszacowania czy fizyczna zmiana może być uznana za „znaczącą”. Wytyczne odnośnie definicji fizycznej zmiany, a także relacji pomiędzy zmianą fizyczną a zmianą w zdolności produkcyjnej, są wyjaśnione w rozdziale 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*

Jeśli żadne z dwóch powyższych kryteriów nie jest spełnione, wtedy nie dokonuje się redukcji przydziału uprawnień. .

Kryterium spadku zdolności produkcyjnej o 10%

Następujące wymagania muszą być spełnione, aby znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej wynosiło 10% lub więcej¹¹:

$$\frac{C_{new,reduction}}{C_{initial}} \leq 0,90$$

gdzie:

$C_{initial}$ początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna. Jest to zdolność produkcyjna zainstalowana po poprzedniej znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej, która była wykorzystywana do wyliczenia zmienionego przydziału. A jeśli nie jest możliwe takie jej określenie, to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. W przypadku instalacji, które funkcjonowały mniej niż 2 lata kalendarzowe przed 30 czerwca 2011 r., za początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną powinno się uważać tę, przy pomocy której określano poziom działalności historycznej dla danej instalacji zgodnie z art. 9 ust. 6 CIMs.

$C_{new,reduction}$ nowa zdolność produkcyjna. Powinna to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w ciągu sześciu miesięcy kalendarzowych następujących po rozpoczęciu zmienionej działalności.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 CIMs wszystkie zdolności produkcyjne muszą być zweryfikowane. Zasady weryfikacji zostały określone w Dokumencie nr 4 *Wytyczne do weryfikowania danych w KŚW*. Początkowa, zwiększona lub zmniejszona zdolność produkcyjna wykorzystywane do określenia liczby uprawnień do emisji na potrzeby przydziału w związku ze zmianami zdolności produkcyjnej nigdy nie powinny być określane w oparciu o eksperymentalną weryfikację,

Kryterium 50 000 uprawnień/5 %

Niniejsze wymagania dotyczą spełnienia przesłanki znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej, w przypadku, w którym zmniejszenie zdolności produkcyjnej powoduje zmiany w przydziale uprawnień do emisji wynoszące ponad 50 000 uprawnień do emisji,

¹¹ Art. 3 lit. j) CIMs: „znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnych” oznacza co najmniej jedną zmianę fizyczną prowadzącą do znacznego zmniejszenia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej podinstalacji oraz poziomu jej działalności o wielkość, która jest uznawana za znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnych;

stanowiącej co najmniej 5% wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przyznanych tej instalacji przed dokonaniem fizycznej zmiany¹².

$$F_{reduced} > 50000 \qquad \frac{F_{reduced}}{F_{initial}} \geq 0,05$$

gdzie:

$F_{reduced}$ Wstępna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji, nie uwzględniająca czynnika narażenia na ucieczkę emisji (zobacz rozdział 5.4; krok 1 do 3; w kroku trzecim CLEF powinien zostać pominięty)

$F_{initial}$ Początkowy wstępny przydział uprawnień do emisji dla podinstalacji bez uwzględnienia zmniejszenia zdolności produkcyjnej oraz nie uwzględniająca czynnika narażenia na ucieczkę emisji

5.4 Określenie wstępnego przydziału uprawnień do emisji

W przypadku znacznego zmniejszenia zdolności produkcyjnej, przydział uprawnień do emisji powinien być określony w następujących krokach:

1. Określenie zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji;
2. Określenie poziomu działalności odnoszącego się do zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji;
3. Określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji odnoszącej się do zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji;
4. Określenie nowej wstępnej liczby uprawnień do emisji dla każdej podinstalacji;
5. Określenie nowej całkowitej wstępnej liczby uprawnień do emisji dla instalacji;
6. Określenie nowej całkowitej ostatecznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji.

Krok 1. Określenie zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji

Zgodnie z art. 3 lit. m) CIMs, zmniejszona zdolność produkcyjna oznacza „różnicę pomiędzy początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną podinstalacji a zainstalowaną zdolnością produkcyjną tej samej podinstalacji uzyskaną po przeprowadzeniu znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej [...]”;

$$C_{reduced} = C_{initial} - C_{new, reduction}$$

gdzie:

$C_{reduced}$ zdolność produkcyjna zredukowana;

$C_{initial}$ początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna. Jest to zdolność produkcyjna zainstalowana po poprzedniej znaczącej zmianie zdolności produkcyjnej, która była wykorzystywana do wyliczenia zmienionego przydziału. A jeśli nie jest możliwe takie jej określenie, to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2008 r. W przypadku instalacji, które funkcjonowały mniej niż 2 lata kalendarzowe przed 30 czerwca 2011 r., za początkową zainstalowaną zdolnością produkcyjną powinno się uważać

¹² Patrz poprzedni przypis

tę, przy pomocy której określano poziom działalności historycznej dla danej instalacji zgodnie z art. 9 ust. 6 CIMs.

$C_{new, reduction}$ nowa zdolność produkcyjna. Powinna to powinna to być średnia z dwóch najwyższych miesięcznych poziomów produkcji w ciągu sześciu miesięcy kalendarzowych następujących po rozpoczęciu zmienionej działalności.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 8 CIMs wszystkie zdolności produkcyjne muszą być zweryfikowane. Zasady weryfikacji zostały określone w Dokumencie nr 4 *Wytyczne do weryfikowania danych w KŚW*. Początkowa, zwiększona lub zmniejszona zdolność produkcyjna wykorzystywane do określenia liczby uprawnień do emisji na potrzeby przydziału w związku ze zmianami zdolności produkcyjnej nigdy nie powinny być określone w oparciu o eksperymentalną weryfikację

Krok 2. Określenie poziomu działalności odnoszącego się do zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji

Poziom działalności odnoszący się do zredukowanej zdolności produkcyjnej ($AL_{reduced}$) powinien być określony, w zależności od typu podinstalacji, poprzez przemnożenie zredukowanej zdolności produkcyjnej odpowiedniej podinstalacji przez współczynnik standardowego lub odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych:

Rodzaj podinstalacji	Poziom działalności
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie	Zredukowana zdolność produkcyjna x współczynnik standardowego wykorzystania zdolności produkcyjnych (SCUF)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe	Zredukowana zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Zredukowana zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)
Podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe	Zredukowana zdolność produkcyjna x współczynnik odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych (RCUF)

W rozdziale 3.2. opisane są podstawowe informacje odnośnie SCUF oraz RCUF. Dział 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień* odnośnie sposobów przydziału uprawnień do emisji zawiera wytyczne odnośnie określenia RCUF.

Krok 3. Określenie wstępnej liczby uprawnień do emisji odnoszącej się do zdolności produkcyjnej zredukowanej dla odpowiedniej podinstalacji

Wstępna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej zredukowanej podinstalacji zostaje określona poprzez przemnożenie poziomu działalności odnoszącego się do zredukowanej zdolności produkcyjnej ($AL_{reduced}$) przez odpowiednią wartość wskaźnika emisyjnego oraz czynnika narażenia na ucieczkę emisji (CLEF) w roku k .

Rodzaj podinstalacji	Wstępny przydział dla zredukowanej zdolności produkcyjnej
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie	Odpowiedni wskaźnik emisyjny oparty na produkcie [EUA/jednostka produkcji] x $AL_{reduced}$ [jednostka produkcji] x CLEF ¹³

¹³ W przypadku niektórych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie, do obliczenia wstępnej liczby uprawnień do emisji można włączać dodatkowe korekty. Dotyczy to podinstalacji krakingu parowego, podinstalacji monomeru chlorku winylu oraz wszystkich podinstalacji

Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple ¹⁴	Wskaźnik emisyjny oparty na cieple [62,3 EUA/TJ z ciepła] x $AL_{reduced}$ [TJ z ciepła] x CLEF(k)
Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie	Wskaźnik emisyjny oparty na paliwie [56,1 EUA/TJ z paliwa] x $AL_{reduced}$ [TJ z paliwa] x CLEF(k)
Podinstalacja wytwarzająca emisje procesowe	0,97 EUA/Mg CO ₂ -eq.emisji procesowej x $AL_{reduced}$ [Mg CO ₂ -eq. emisji procesowej] x CLEF(k)

Krok 4. Określenie nowej wstępnej liczby uprawnień do emisji dla każdej podinstalacji

Nowa wstępna liczba uprawnień do emisji dla każdej podinstalacji jest obliczana poprzez odjęcie wstępnej liczby uprawnień do emisji odpowiedniej dla zdolności produkcyjnej zredukowanej od wstępnego przydziału uprawnień do emisji przyznanego przed realizacją znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej .

$$F_{new,reduction}(k) = F_{initial}(k) - F_{reduced}(k)$$

gdzie,

$F_{new,reduction}(k)$ nowa wstępna liczba uprawnień do emisji dla podinstalacji w roku k

$F_{initial}(k)$ wstępny przydział uprawnień do emisji przyznany dla podinstalacji, przed znaczącym zmniejszeniem zdolności produkcyjnej w roku k

$F_{reduced}(k)$ wstępna liczba uprawnień do emisji odpowiednia dla zdolności produkcyjnej zredukowanej dla podinstalacji, jaką określono w kroku 3.

W związku z różnicami w metodykach używanych do obliczenia wstępnej liczby uprawnień do emisji przyznaney przed zmniejszeniem zdolności produkcyjnej oraz wstępnej liczby uprawnień do emisji odpowiedniej dla zdolności produkcyjnej zredukowanej, teoretycznie, wynik powyższego równania może, w ograniczonej liczbie przypadków, być wartością ujemną. W tych przypadkach nowa wstępna liczba uprawnień do emisji powinna wynosić zero.

Krok 5. Określenie nowej całkowitej wstępnej liczby uprawnień do emisji dla instalacji

Nowa całkowita wstępna roczna liczba uprawnień do emisji dla instalacji stanowi sumę nowych wstępnych liczb uprawnień do emisji dla każdej podinstalacji, które określono w kroku 4:

$$F_{inst,reduction}(k) = \sum_i F_{sub-inst}^i(k)$$

gdzie,

objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na produkcie, w których jest brana pod uwagę zmienność paliw i energii elektrycznej. W przypadku tych ostatnich, korekta dla zmienności powinna opierać się na tym samym okresie bazowym, jak w przypadku nowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej. W przypadku importu mierzalnego ciepła z instalacji nieobjętych ETS, również może być wymagana korekta (w celu uzyskania szczegółowych informacji, zobacz Załącznik do niniejszego dokumentu oraz Dokument nr 6 *Wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji*).

¹⁴ Specjalna metodyka obliczenia przydziału dla ciepła eksportowanego do prywatnych gospodarstw domowych (zobacz [Dokument nr 6 Wytyczne dla przepływów ciepła przez granice instalacji](#)) nie ma zastosowania dla nowych instalacji.

$F_{inst,reduction}(k)$	całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w roku k
$F_{sub-inst}^i$	liczba uprawnień do emisji dla podinstalacji i

Krok 6. Określenie nowej całkowitej ostatecznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji.

W przypadku instalacji niezakwalifikowanej jako „wytwórca energii elektrycznej” nowa całkowita ostateczna liczba uprawnień do emisji wynosi:

$$F_{inst,reduction}^{final}(k) = F_{inst,reduction}(k) \cdot CSF(k)$$

gdzie:

$F_{inst,reduction}^{final}(k)$	nowa ostateczna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji, w skład której wchodzi podinstalacja, w której znacząco zmniejszono zdolności produkcyjną, w roku k
$F_{inst,reduction}(k)$	nowa całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w roku k
$CSF(k)$	międzysektorowy współczynnik korekcyjny w roku k (jeśli ma zastosowanie),

W przypadku instalacji zakwalifikowanej jako „wytwórca energii elektrycznej” ostateczny przydział jest obliczony poprzez zastosowanie, do całkowitego wstępnego przydziału, współczynnika liniowego wynoszącego 1,74%, np. poprzez przemnożenie współczynnika liniowego jak pokazano w rozdziale 3.2 tego dokumentu, w sposób następujący:

$$F_{inst,reduction}^{final}(k) = F_{inst,reduction}(k) \cdot LRF(k)$$

gdzie ,

$F_{inst,reduction}^{final}(k)$	nowa ostateczna całkowita liczba uprawnień do emisji dla instalacji, w skład której wchodzi podinstalacja, w której znacząco zmniejszono zdolności produkcyjną, w roku k
$F_{inst,reduction}(k)$	nowa całkowita wstępna liczba uprawnień do emisji dla instalacji w roku k
$LRF(k)$	współczynnik liniowy (zobacz rozdział 3.2)

Pełne dostosowanie wartości przydziału ma miejsce w roku następującym po roku, w którym odbyło się rozpoczęcie zmienionej działalności. Jeśli rozpoczęcie zmienionej działalności miało miejsce przed 1 stycznia 2013 r., wtedy należy przeprowadzić korektę przydziału, aby można było przydzielić uprawnienia do emisji od dnia 1 stycznia 2013 r.

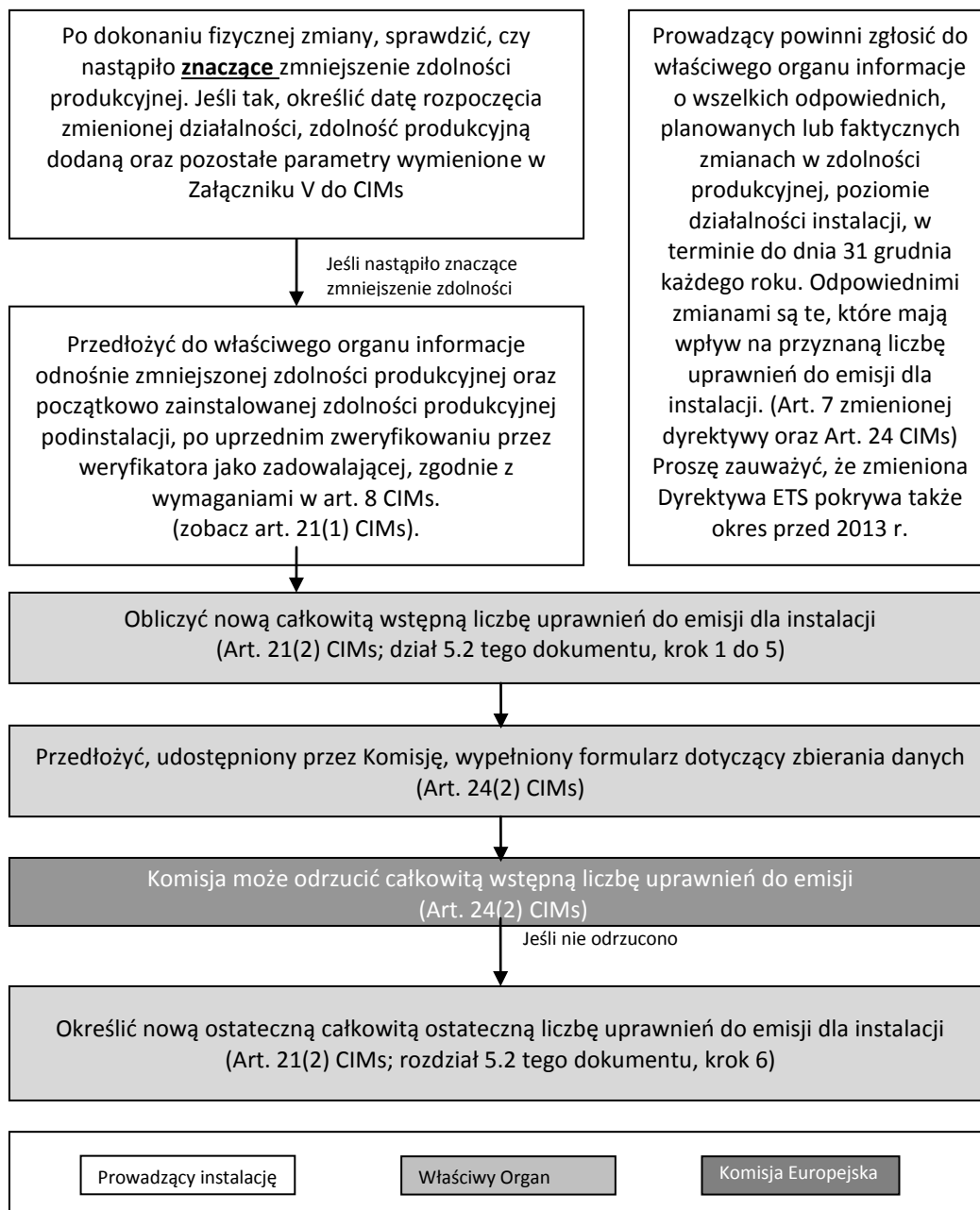
5.5 Procedura

Schemat 3 przedstawia generalny przegląd głównych kroków podejmowanych w procedurze przydziału uprawnień w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnych.

Dalsze szczegóły odnośnie ustalenia terminów oraz dokumentacji, która będzie częścią wniosku, formularze aplikacyjne, a także szczegółowe procedury zarządzania

zgłoszeniami zostaną udostępnione przez Komisję [oraz Państwo Członkowskie - przyp KOBiZE].

Schemat 3 Procedura dla przydziału uprawnień do emisji w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnych

6 Zaprzestanie działalności instalacji (zamknięcie)

6.1 Definicja

Zgodnie z art. 22 ust.1 CIMs:

„Uznaje się, że instalacja zaprzestała działalności, jeżeli zostaje spełniony którykolwiek z następujących warunków:

- a) wygasło zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych, pozwolenie zintegrowane zgodne z dyrektywą 2008/1/WE lub każda inna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach,*
- b) wycofano zezwolenia, o których mowa w lit. a);*
- c) działalność instalacji jest niemożliwa z przyczyn technicznych;*
- d) instalacja nie działa, ale działała wcześniej i nie może wznowić działania z przyczyn technicznych;*
- e) instalacja nie działa, ale działała wcześniej i prowadzący instalację nie może wykazać, że przedmiotowa instalacja wznowi działalność najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od momentu zaprzestania działalności. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ten okres do maksymalnie 18 miesięcy, jeśli prowadzący instalacja może wznowić działalność w terminie 6 miesięcy ze względu na wyjątkowe i nieprzewidywalne okoliczności, których nie można by uniknąć nawet przy dochowaniu pełnej należytej staranności, oraz które znajdują się poza kontrolą prowadzącego daną instalację, w szczególności w takich okolicznościach, jak klęski żywiołowe, wojna, zagrożenie wojną, akty terrorystyczne, rewolucja, zamieszki, sabotaż lub akty wandalizmu”.*

Oznacza to, że co do zasady, instalacja, która nie działa już jako instalacja ETS z przyczyn technicznych lub prawnych i nie jest w stanie rozpocząć ponownie działalności w przeciągu 6 miesięcy, jest uznana za instalację, w której zaprzestano działalności (zamkniętą). Odnosi się to także do instalacji, które nie zostaną objęte zakresem ETS.

Zgodnie z art. 22 ust. 2 CIMs, lit. e) nie ma zastosowania do instalacji utrzymywanych w rezerwie lub w gotowości oraz do instalacji, które działają sezonowo, jeżeli zostały spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) prowadzący posiada zezwolenie na emisje gazów cieplarnianych i wszystkie inne odpowiednie pozwolenia;*
- b) rozpoczęcie działalności jest technicznie możliwe bez wprowadzania zmian fizycznych w instalacji;*
- c) przeprowadzana jest regularna konserwacja;*

6.2 Określenie liczby uprawnień do emisji

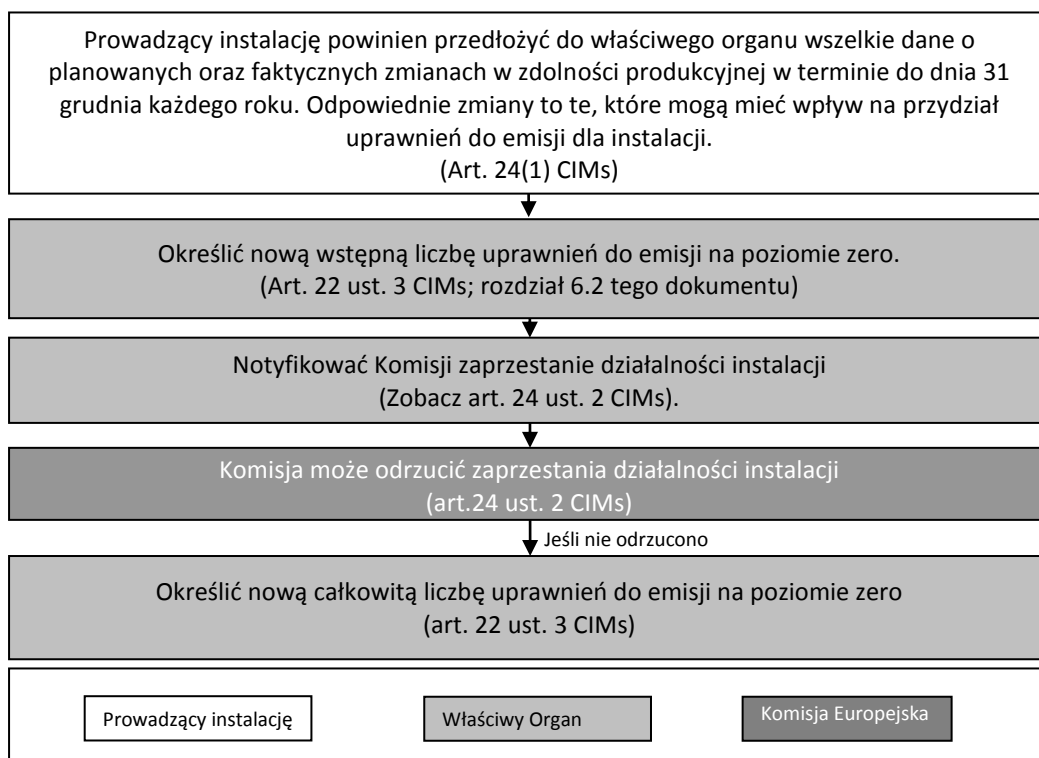
Jeżeli instalacja zaprzestała działalność, właściwy organ nie wydaje uprawnień do emisji dla tej instalacji, począwszy od roku następującego po roku, w którym zaprzestano działalności (zobacz art. 22 ust. 3 CIMs).

Państwa Członkowskie mogą zawieszać wydawanie uprawnień do emisji dla instalacji, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. e) CIMs, o ile nie wykazano, że instalacja wznowi działalność. (zobacz art. 22 ust.4 CIMs).

6.3 Procedura

Schemat 4 przedstawia główne kroki procedury przydziału uprawnień do emisji w przypadku zaprzestania działalności. Ta tabela jest ważna wyłącznie dla instalacji, które w dalszym ciągu mają zezwolenie na emisje gazów cieplarnianych. Instalacje, które nie mają już zezwolenia na emisje gazów cieplarnianych są wyłączone z ETS.

Schemat 4 Procedura dostosowania liczby uprawnień do emisji w przypadku zaprzestania działalności

7 Częściowe zaprzestanie działalności instalacji

7.1 Definicja

Zgodnie z art 23 ust.1 CIMs, uznaje się, że instalacja częściowo zaprzestała działalności pod warunkiem że:

„...jedna z podinstalacji, zmniejszyła roczny poziom działalności w danym roku kalendarzowym o co najmniej 50% w porównaniu z „początkowym poziomem działalności”

ORAZ, jeżeli dana podinstalacja równocześnie przyczynia się:

- *do przyznania co najmniej 30% z ostatecznej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie dla instalacji*

LUB

- *do przydziału ponad 50 000 uprawnień do emisji [na rok] dla instalacji..”*

Początkowy poziom działalności powinien być rozumiany jako poziom działalności stosowany do obliczenia przydziału uprawnień do emisji dla podinstalacji, zgodnie z art. 9 CIMs, lub, jeśli ma zastosowanie, zgodnie z art. 18 CIMs. Jest to historyczny poziom działalności wykorzystywany do określenia przydziału w krajowych środkach wykonawczych KŚW, lub poziom działalności wykorzystywany do obliczenia przydziału uprawnień do emisji dla nowych instalacji (nowych uczestników).

W przypadku, gdy mamy do czynienia z instalacjami, w których dokonano znaczących zmian zdolności produkcyjnych ustalenie początkowego poziomu działalności, powinno być skorygowane o wszelkie znaczące zmiany dokonane przed wprowadzeniem korekty dotyczącej częściowego zaprzestania działalności (patrz punkt 6.5 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień* dotyczący określenia historycznego poziomu działalności (HAL) po wprowadzeniu znaczących zmian zdolności produkcyjnej przed dniem 30 czerwca 2011; patrz rozdziały 3 i 4 niniejszego dokumentu w celu określenia poziomu działalności związanego ze znaczącymi zmianami zdolności produkcyjnej po dniu 30 czerwca 2011).

Zmiany statusu narażenia na ucieczkę emisji jednej lub więcej podinstalacji w instalacji nie mogą być rozważane jako częściowe zaprzestanie działalności, jako że nie wpływa to na poziomy działalności.

W przeciwieństwie do znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej, częściowe zaprzestanie działalności nie jest związane ze zmianami fizycznymi w instalacji. Zmiana fizyczna może jednakże prowadzić do zmiany, którą obejmą obie definicje, znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej (zobacz rozdział 5) oraz częściowego zaprzestania działalności (zobacz wyżej): jednakże procesy te nie zachodzą równocześnie. Po znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej, przydział zostaje skorygowany odpowiednio do nowej zdolności produkcyjnej oraz związanego z nią poziomu działalności. Ten nowy poziom działalności będzie stanowił poziom odniesienia dla wszelkich przyszłych zmian zdolności produkcyjnych lub dla częściowego zaprzestania działalności.

Zawsze może nastąpić ewentualne dalsze zmniejszenie zdolności produkcyjnej: wartości progowe częściowego zaprzestania działalności instalacji powinny być oceniane w porównaniu do nowego poziomu działalności.

Przykład:

Początkowy poziom działalności w KŚW: 1000 (mediana 2005-2008)
Początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna: 1200
Zmniejszenie zdolności produkcyjnej następuje 1 lipca 2014 r.
Nowa zdolność produkcyjna: 400
Przydział jest dostosowany bazując na nowej zdolności produkcyjnej.
Zakładając hipotezę, że $RCUF=0,83$:
Poziom działalności dla roku 2014 wynosiłby $666 - [1000/2+(400*0,83)/2]$.
Począwszy od 2015 poziom aktywności wynosiłby $332 - [400*0,83]$

Przypadek A: Zakłada się, że produkcja w 2014 r. jest równa 400. Stanowi to 40% początkowego poziomu działalności, ale w dalszym ciągu instalacja działa na poziomie wykorzystania ok. 60% nowego obliczonego poziomu działalności dla 2014 r. **Konkluzja:** Zastosowanie mają jedynie zasady dotyczące zmniejszenia zdolności produkcyjnej, zasady dotyczące częściowego zaprzestania działalności nie mają tu zastosowania.

Przypadek B: Zakłada się, że produkcja w 2014 r. jest równa 200. Stanowi to ok. 30% nowego obliczonego poziomu działalności dla 2014 r. W tym przypadku mają zastosowanie zasady dotyczące częściowego zaprzestania działalności instalacji (zakładając, że podinstalacja przyczyniła się do przyznania co najmniej 30% uprawnień do emisji dla instalacji). Przydział, który został najpierw pomniejszony w związku ze zmianą fizyczną (zastosowanie zasad dotyczących zmniejszenia zdolności produkcyjnej), zostaje ponownie pomniejszony w związku z częściowym zaprzestaniem działalności instalacji, oznacza to w tym przypadku, że liczba uprawnień do emisji jest zmniejszona o 50%.

Definicja częściowego zaprzestania działalności odnosi się do poziomów działalności. W rozdziale 3.2 opisane są podstawowe informacje dotyczące różnych jednostek mających zastosowanie do poziomów produkcji i co za tym idzie, do zdolności produkcyjnej dla różnego rodzaju podinstalacji

Za rok, w którym powinien być dostosowany przydział uprawnień do emisji dla instalacji, która częściowo zaprzestała działalności, należy uznać rok następujący po roku kalendarzowym, w którym zaszło częściowe zaprzestanie działalności (np. zmniejszono poziom działalności w 2015 r., prowadzący instalację w roku 2016 otrzyma zmienioną liczbę uprawnień do emisji), lub w przypadku gdy częściowe zaprzestanie działalności miało miejsce przed 1 stycznia 2013 r., przydział uprawnień do emisji w roku 2013 będzie zmniejszony (np. zmniejszenie poziomów działalności w 2012 r. prowadzące do zmiany przydziału na 2013 r.).

Rozporządzenie o monitorowaniu i raportowaniu¹⁵ zakłada, że Państwa Członkowskie mogą wymagać włączenia do planów monitorowania instalacji pewnych danych, aby spełnić wymogi raportowania odnoszące się do planowanych lub rzeczywistych zmian w poziomach działalności. Także w przypadku, gdy następuje znacząca zmiana zdolności

¹⁵ Rozporządzenie Komisji (EU) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str.30)

produkcyjnych, spowoduje ona prawdopodobnie zmianę poziomu dokładności co najmniej niektórych źródeł strumieni wsadowych, skutkującą koniecznością uaktualnienia planu monitorowania (może być ono wymagane natychmiast, lub pod koniec roku, w zależności od wymogów właściwego organu).

Również w związku z weryfikacją, Rozporządzenie o weryfikacji i akredytacji¹⁶ zawiera zasady, że weryfikatorzy powinni ocenić, czy wymóg raportowania zawarty w planie monitorowania został spełniony i zastosowany w sposób właściwy, a także czy informacja dostarczona do właściwego organu jest kompletna i prawdziwa oraz – gdzie zauważyli zmiany w poziomach działalności, które mogą mieć wpływ na przydział uprawnień do emisji, a nie zostało to zaraportowane do właściwego organu do 31 grudnia – powinni opisać te zmiany i dokonane obserwacje.

Poziom działalności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe nie obejmuje eksportu ciepła do innej instalacji ETS lub importu ciepła z podmiotu lub instalacji poza ETS.

W wyjątkowych przypadkach, w których zastosowanie zasad dotyczących częściowego zaprzestania działalności może prowadzić do niezamierzonych efektów, np. zmian w rodzajach produktów wytwarzanych przy użyciu tej samej linii produkcyjnej bez jakiegokolwiek fizycznej zmiany, Państwa Członkowskie, po skonsultowaniu indywidualnego przypadku z Komisją Europejską, mogą nie zastosować tych zasad. Komisja będzie informowała regularnie Państwa Członkowskie o takich przypadkach.

¹⁶ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Europejskiego Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str.1)

7.2 Określenie przydziału

W przypadku częściowego zaprzestania działalności, przydział uprawnień zostanie pomniejszony. Redukcja ta zależy od pozostałego poziomu działalności, zgodnie z poziomami progowymi podanymi w Tabeli 1. W prawej kolumnie tabeli pokazane są czynniki dostosowania wykorzystywane w określeniu przydziału:

Tabela 1 Poziomy progowe dostosowania przydziału dla instalacji, które częściowo zaprzestały działalności, włącznie z współczynnikami dostosowania, zgodnie z Art. 23 CIMs

Jeśli pozostały roczny poziom działalności podinstalacji jest	... wtedy ostateczny przydział dla tej podinstalacji...	Odpowiadający współczynnik korygujący
powyżej 50% początkowego poziomu działalności ¹⁷ ,	nie jest korygowany	1
równy lub niższy niż 50%, ale wyższy niż 25% początkowego poziomu działalności	jest korygowany do 50% wstępnie przyznanych uprawnień ¹⁸	0,5
równy lub niższy niż 25% ale wyższy niż 10% początkowego poziomu działalności,	Jest korygowany do 25% wstępnie przyznanych uprawnień	0,25
równy lub niższy niż 10% początkowego poziomu działalności	Wynosi zero (skorygowany do 0% wstępnie przyznanych uprawnień)	0

Skorygowana ostateczna liczba uprawnień dla instalacji jest określona w dwóch krokach.

Krok 1. Określenie skorygowanej ostatecznej liczby uprawnień do emisji dla podinstalacji, która zredukowała poziom działalności

W przypadku instalacji niezakwalifikowanej jako „wytwórca energii elektrycznej”, skorygowana ostateczna liczba uprawnień dla każdej z jej podinstalacji wygląda następująco:

$$F_{sub-inst,cessation}^{final}(k) = F_{sub-inst,initial}(k) \cdot CSF(k) \cdot \text{Współczynnik korygujący}$$

gdzie,

$F_{sub-inst,cessation}^{final}(k)$ skorygowana ostateczna liczba uprawnień dla podinstalacji w roku k

$F_{sub-inst,initial}(k)$ Wstępny przydział dla podinstalacji w roku k . Ten wstępny przydział jest częścią KŚW lub, tam gdzie ma to zastosowanie, częścią wyliczeń przydziału dla nowych uczestników. Powinien także zawierać czynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

$CSF(k)$ międzysektorowy współczynnik korekcyjny w roku k (jeśli ma zastosowanie)

Współczynnik korygujący Odpowiedni czynnik korygujący, zgodny z Tabela 1.

¹⁷ Definicja początkowego poziomu działalności została przedstawiona w rozdziale 7.1

¹⁸ Przydział, który instalacja otrzymałaby, gdyby nie zaprzestała częściowo działalności

W przypadku instalacji zakwalifikowanej jako „wytwórca energii elektrycznej” skorygowana ostateczna liczba uprawnień jest obliczona poprzez zastosowanie, do całkowitego wstępnego przydziału, współczynnika liniowego wynoszącego 1,74%, np. poprzez przemnożenie współczynnika liniowego jak pokazano w rozdziale 3.2 tego dokumentu, w sposób następujący:

$$F_{sub-inst,cessation}^{final}(k) = F_{sub-inst,initial}(k) \cdot LRF(k) \cdot \text{Współczynnik korygujący}$$

gdzie,

$F_{sub-inst,cessation}^{final}(k)$ skorygowana ostateczna liczba uprawnień dla podinstalacji w roku k

$F_{sub-inst,initial}(k)$ Wstępny przydział dla podinstalacji w roku k . Ten wstępny przydział jest częścią KŚW lub, tam gdzie ma to zastosowanie, częścią wyliczeń przydziału dla nowych uczestników. Powinien także zawierać czynnik narażenia na uciezkę emisji (CLEF)

$LRF(k)$ współczynnik liniowy (zobacz rozdział 3.2)

Współczynnik korygujący Odpowiedni czynnik korygujący, zgodny z Tabela 1.

Krok 2. Określenie skorygowanej całkowitej liczby uprawnień do emisji dla instalacji

Skorygowana całkowita liczba uprawnień dla instalacji jest sumą ostatecznych liczb uprawnień dla każdej podinstalacji:

$$F_{inst,cessation}^{final}(k) = \sum_i F_{sub-inst}^{i,final}(k)$$

gdzie,

$F_{inst,cessation}^{final}(k)$ Skorygowana całkowita liczba uprawnień dla instalacji w roku k

$F_{sub-inst}^{i,final}(k)$ skorygowana ostateczna liczba uprawnień dla podinstalacji i

Korygowanie przydziału ma miejsce w roku następującym po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło częściowe zaprzestanie działalności. Jeśli w 2012 r. był rokiem ze zredukowanym poziomem działalności, wtedy korygowanie będzie dokonywane od 2013 r.

Artykuł 23 CIMs zakłada, że w przypadku gdy w podinstalacji, w której miał miejsce spadek poziomu działalności prowadzący do zastosowania zasad dotyczących częściowego zaprzestania działalności, następuje odzyskanie poprzedniego poziomu działalności lub jego części, przydział może być skorygowany ponownie w sposób następujący:

- jeśli podinstalacja na skutek odzyskania wielkości produkcji osiągnie roczny poziom działalności wynoszący ponad 50% początkowego poziomu działalności, pełny przydział uprawnień sprzed częściowego zaprzestania działalności powinien zostać przywrócony.
- jeśli podinstalacja na skutek odzyskania wielkości produkcji osiągnie roczny poziom działalności wynoszący ponad 25% początkowego poziomu działalności, przydział uprawnień powinien być ponownie skorygowany i ostateczny przydział powinien stanowić 50% przydziału sprzed częściowego zaprzestania działalności

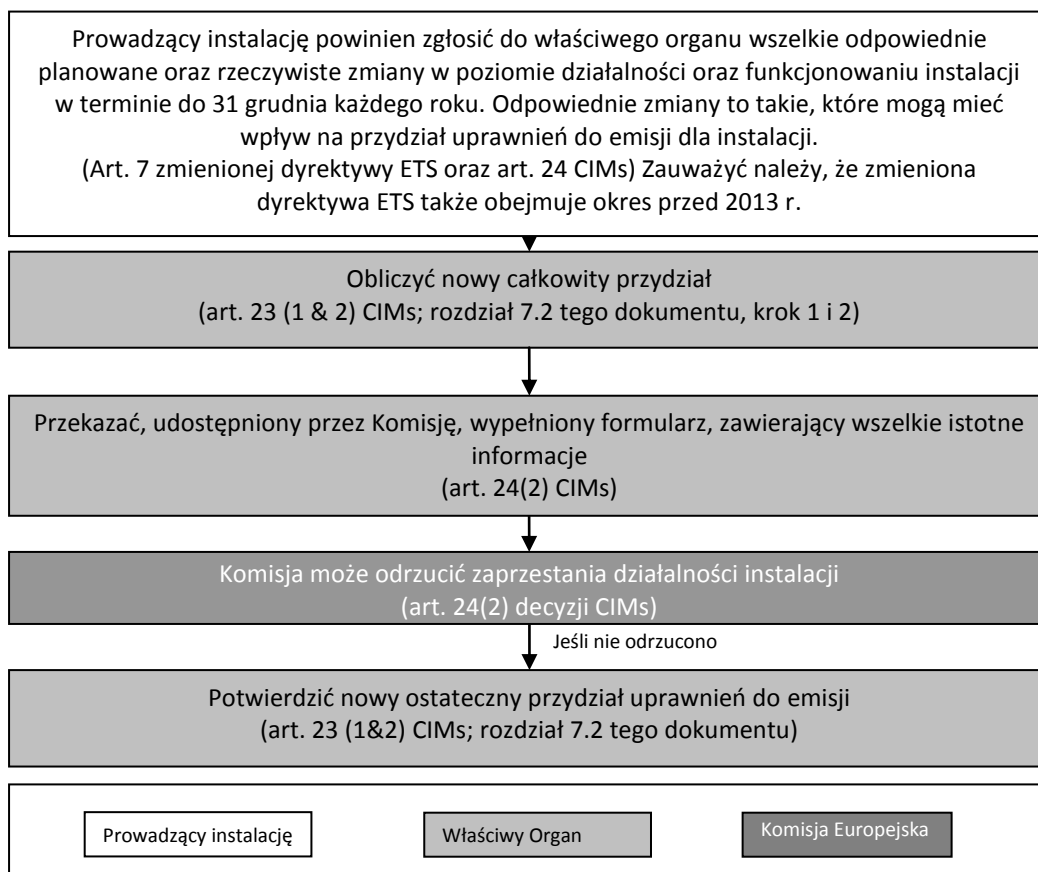
Dostosowanie przydziału odbywa się w roku następującym po roku kalendarzowym, w którym poziom działalności przekroczył poziom progowy.

Właściwy organ powinien zostać poinformowany o zmianach poziomów działalności poprzez spełnianie wymogów określonych w art. 7 dyrektywy ETS oraz art. 24 CIMs.

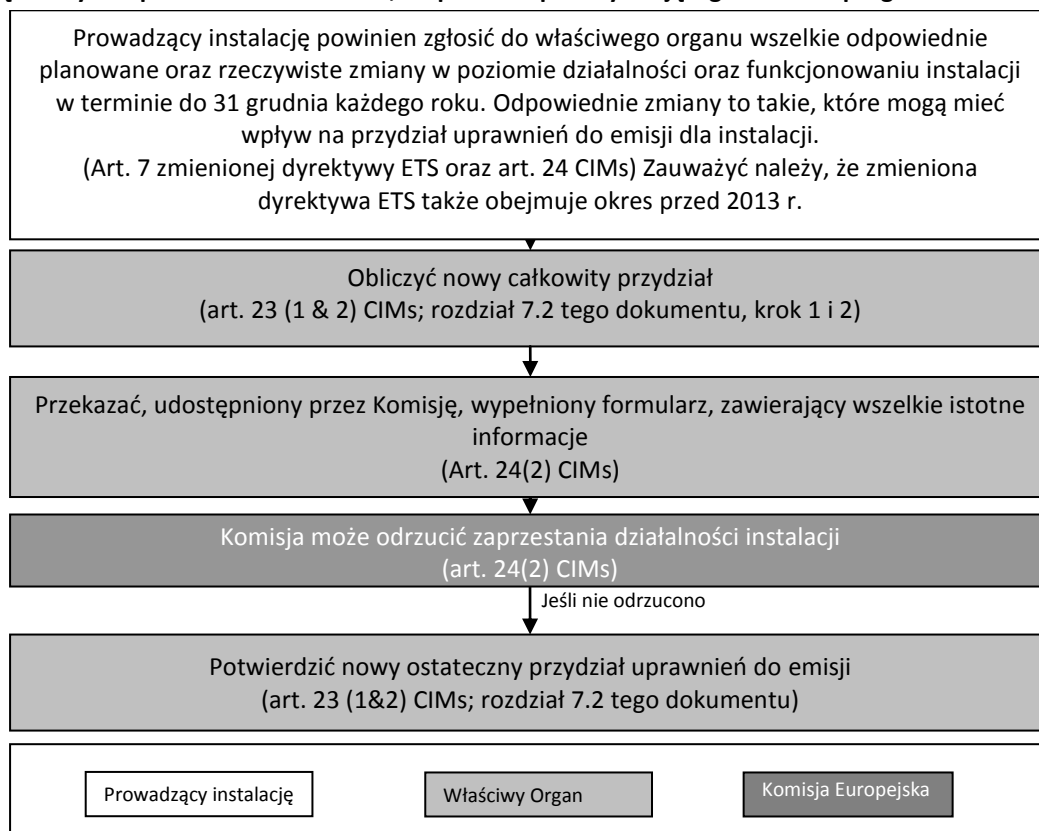
7.3 Procedura

Schemat 4 przedstawia główne kroki procedury przydziału uprawnień do emisji przydziału w przypadku częściowego zaprzestania działalności. Schemat 6 przedstawia główne kroki procedury przydziału w przypadku zwiększenia poziomów działalności, obniżonych po częściowym zaprzestaniu działalności, do poziomu przewyższającego wartości progowe częściowego zaprzestania działalności.

Schemat 5 Procedura korygowania przydziału w przypadku częściowego zaprzestania działalności

Schemat 6 Procedura przydziału w przypadku zwiększenia poziomów działalności, obniżonych po częściowym zaprzestaniu działalności, do poziomu przewyższającego wartości progowe

ZAŁĄCZNIK

Niniejszy załącznik do Dokumentu nr 7 doprecyzowuje ustalenia dotyczące przydziału uprawnień do emisji dla nowych instalacji, a także w przypadkach znacznego zmniejszenia zdolności produkcyjnych, zaprzestania i częściowego zaprzestania działalności. Informacje i dane są przekazywane przez prowadzących instalacje, na formularzu zatwierdzonym przez Komitet ds. Zmian Klimatu w dniu 7 czerwca 2012 r. - *Formularz wniosku o zmianę liczby przydzielonych uprawnień*. Wszystkie niezbędne informacje, jakie należy umieścić oraz sposób ich wprowadzania do Formularza opisano w niniejszym załączniku.

W szczególności dokument ten zawiera wytyczne dla organów właściwych, w jaki sposób uwzględnić wszelkie istotne współczynniki korekcyjne do obliczenia liczby uprawnień do emisji dla nowych instalacji oraz takich, w których znacząco zmieniono zdolność produkcyjną w przypadku niektórych specyficznych podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu:

- Przydział uprawnień do emisji w odniesieniu do krakingu parowego, art. 11 CIMs, (Rozdział 3 niniejszego załącznika) ;
- Przydział uprawnień do emisji w odniesieniu do monomeru chlorku winylu, art. 12 CIMs, (Rozdział 4 niniejszego załącznika)
- Przydział uprawnień do emisji w odniesieniu do przepływu ciepła pomiędzy instalacjami, art. 13 CIMs, (Rozdział 5 niniejszego załącznika);
- Zamiennosc paliw i energii elektrycznej, art. 14 CIMs, (Rozdział 6 niniejszego załącznika);
- Instalacje do produkcji masy włóknistej i papieru, art. 10 ust. 7 CIMs, (Rozdział 7 niniejszego załącznika).

Niniejszy załącznik opiera się na projekcie dostarczonym przez konsultantów (Umweltbundesamt GmbH). Uwzględniono w nim rezultaty dyskusji, mających miejsce na spotkaniach nieformalnej technicznej grupy roboczej dla WG III przy Komitecie ds. Zmian Klimatu (CCC). Stanowiło to podstawę do opracowania Formularza wniosku o zmianę liczby przydzielonych uprawnień dla nowych instalacji oraz w przypadkach znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej, zaprzestania i częściowego zaprzestania działalności.

Na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2012 roku ustalono, iż załącznik ten odzwierciedla opinię Komitetu ds. Zmian Klimatu.

1. Zarys zagadnień

Zgodnie z drugim akapitem art. 19 CIMs ws. określenia przydziału uprawnień do emisji dla nowych instalacji wskazującym, że: „Artykuł 10 ust. 4–6 i 8 oraz art. 11, 12, 13 i 14 niniejszej decyzji mają zastosowanie, w takim zakresie jak to konieczne, odpowiednio do obliczania wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie”.

Ponadto, ostatnie zdanie art. 19 ust. 3 CIMs wymaga, aby zastosować przepis zawarty w art. 10 ust. 7 W wymienionych art. 10 ust. 7, art. 11, art. 12, art. 13 i art. 14 wykorzystywane są współczynniki korygujące określone w rozdziałach 3 do 7.

Dla nowych instalacji, które znacząco zwiększyły zdolności produkcyjne, artykuł 20 ust. 1 CIMs dodaje, że państwa członkowskie powinny "określić w oparciu o metodykę wskazaną w

art. 19 liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji, które zostaną przyznane, w takim zakresie, w jakim dotyczy to rozbudowy”. Art. 21 ust. 2 CIMs nakazuje, aby państwa członkowskie zmniejszyły wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przyznanych bezpłatnie dla każdej podinstalacji, obliczoną „zgodnie z art. 19 ust 1, w zakresie, w jakim dotyczy to znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej”.

Niniejszy załącznik został opracowany w celu wyjaśnienia, w jaki sposób powinno się odzwierciedlić wymagane korekty do określenia wstępnego przydziału liczby uprawnień do emisji dla nowych instalacji oraz dla innych przypadków zmian liczby uprawnień do emisji. Wyjaśniono również znaczenie pojęcia „w takim zakresie, w jakim dotyczy to rozbudowy”

Ogólne zasady wyliczania nowej liczby uprawnień do emisji są następujące:

Przypadek 1 $Allocation_{new,preliminary} = BM \cdot AL_{relevant} \cdot CorrF_{multi}$

Przypadek 2 $Allocation_{new,preliminary} = BM \cdot AL_{relevant} + / - CorrF_{add/subtr}$

Gdzie: $AL = (C_{new} - C_{old}) \cdot SCUF$

$AL_{relevant}$ odpowiedni poziom działalności. W przypadku nowo wybudowanych instalacji poziom działalności stanowi całkowity poziom (AL_{new}) instalacji. W przypadku znaczącego zwiększenia lub zmniejszenia zdolności produkcyjnej oznacza to odpowiednio dodatkowy poziom działalności (AL_{added}) lub zredukowany poziom działalności ($AL_{reduced}$).

C_{new} nowa zainstalowana zdolność produkcyjna. W każdym przypadku jest to całkowita nowa zainstalowana zdolność produkcyjna lub znacząco zmieniona zdolność produkcyjna po rozpoczęciu normalnej działalności.

C_{old} uprzednia zainstalowana zdolność produkcyjna. W przypadku nowych podinstalacji lub nowych instalacji, ta uprzednia zainstalowana zdolność produkcyjna jest równa zero. W przypadku znacząco zmienionej zdolności produkcyjnej odnosi się tę zdolność do całkowitej zdolności ustalonej dla najnowszej znaczącej zmiany zdolności produkcyjnej. Jeśli żadne inne znaczące zmiany zdolności produkcyjnej nie miały miejsca po dniu 30 czerwca 2011 r., jest to początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna określona w KŚW

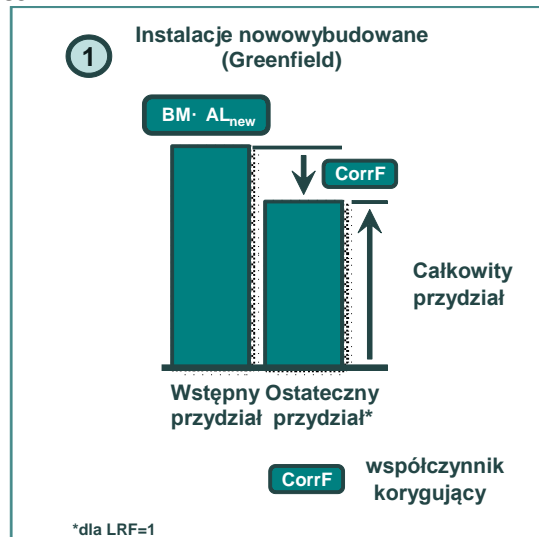
$CorrF$: współczynnik korygujący, omawiany w tym dokumencie. Można wyróżnić następujące przypadki:

- ...Przypadek 1: korekty, które mają być zastosowane poprzez mnożenie:
 - Zamienności paliw i energii elektrycznej (art. 14)
 - Monomeru chlorku winylu (art. 12)
 - Masy włóknistej i papieru (art. 10 ust.7)
- ...Przypadek 2: korekty, które mają być zastosowane poprzez dodawanie/odejmowanie:
 - Kraking parowy (dodawanie, art. 11)
 - Przepływ ciepła między instalacjami (odejmowanie, art. 13).

SCUF Współczynnik standardowego wykorzystania zdolności produkcyjnych w odniesieniu do odpowiedniego wskaźnika emisyjności dla produktu zgodnie z art. 18 ust 2 CIMs.

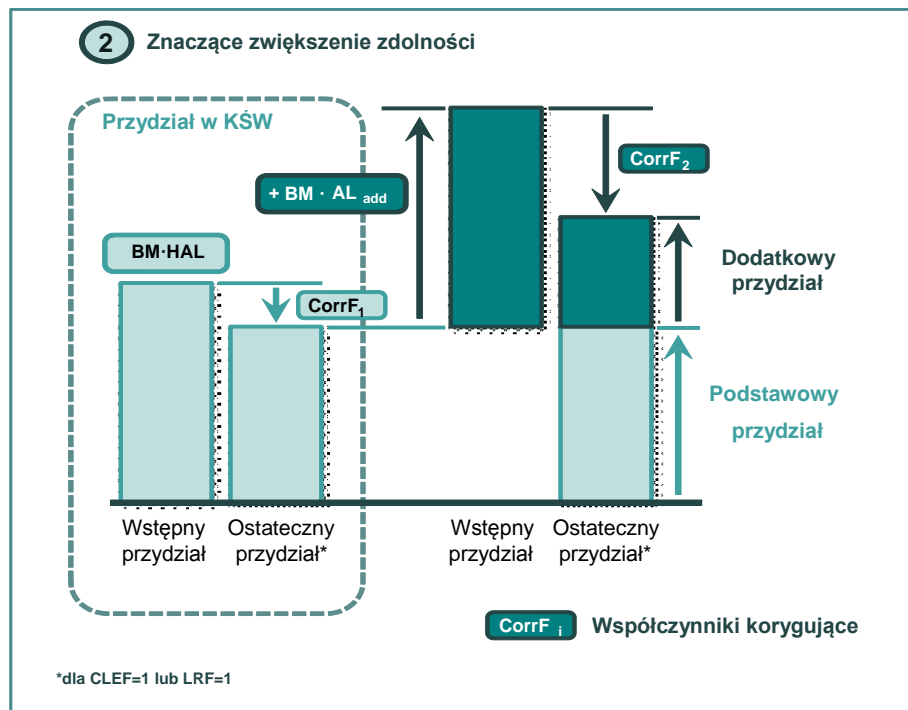
Dla przykładu na Rysunek 1 pokazano, jak współczynnik korekcyjny ma być zastosowany w przypadku określenia liczby uprawnień do emisji dla nowowybudowanych instalacji (greenfield plant)

Rysunek 1 Przydział dla nowowybudowanych instalacji (greenfield plants), uwzględniający wszelkie współczynniki korekcyjne CorrF

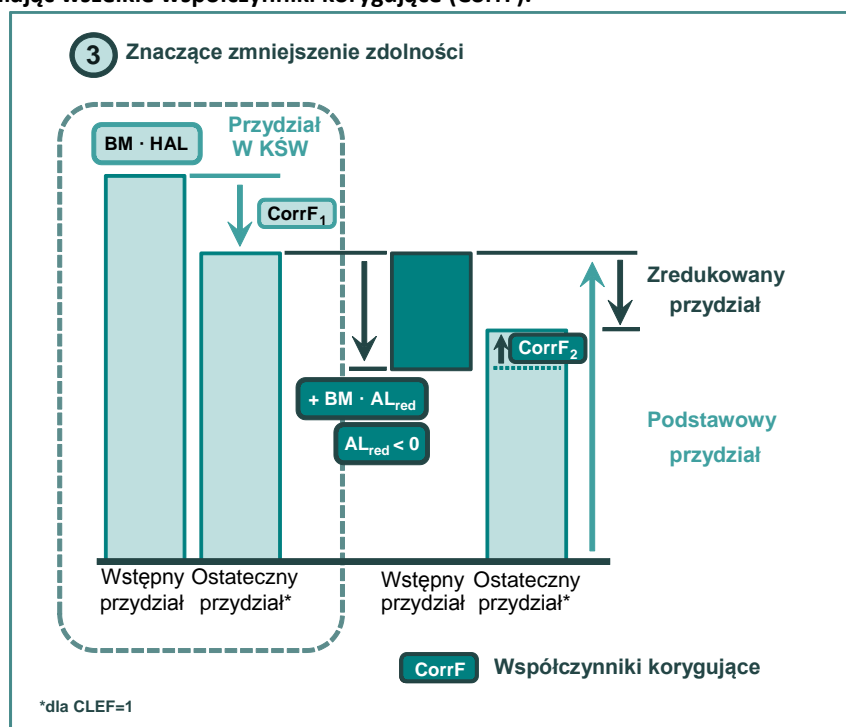

Rysunek 1 Rysunek 2 i Rysunek 3, opisują w podobny sposób jak powinny być traktowane znaczące zmiany zdolności produkcyjnej. Szczegółowy opis dla każdego czynnika korekcyjnego znajduje się w rozdziałach 3 do 7 tego załącznika. Należy zauważyć, że HAL odnosi się do średniej poziomu działalności, podczas obowiązywania okresu bazowego zastosowanego KŚW

Rysunek 2 Przydziały w przypadku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, uwzględniając wszelkie współczynniki korygujące (CorrF).

Rysunek 3 Przydział w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej, uwzględniając wszelkie współczynniki korygujące (CorrF).

2. Jak określić współczynniki korygujące

W tym rozdziale przedstawiono wyjaśnienie dla każdego rodzaju wniosku, np. dla nowej instalacji ze znaczącą zmianą zdolności produkcyjnej, jakie "istotne" dane dla określenia współczynnika korygującego są wymagane i jakiego okresu odniesienia powinny te dane

dotyczyć. Szczegółowe wytyczne w jaki sposób obliczyć współczynniki korygujące znajdują się w rozdziałach 3 do 7 tego załącznika.

2.1. Nowo wybudowane instalacje („greenfield plants”)

Okres odniesienia dla przypadku 1 oraz przypadku 2

Dla pierwszej podinstalacji w nowowymybudowanej instalacji, która rozpoczęła normalną działalność, każdy parametr powinien być określony jako średnia z miesięcznych danych dla każdego parametru w czasie 90-dniowego okresu po rozpoczęciu normalnej działalności, tj. trzy okresy po 30 dni, lub 3 miesiące kalendarzowe¹⁹, cokolwiek wybrano (patrz Dokument nr 7).

Określenie "istotnych" danych dla przypadku 1 oraz przypadku 2

Dane dla poszczególnych parametrów będą zawsze odnosić się do całkowitej zdolności produkcyjnej.

2.2. Znaczące zmiany zdolności produkcyjnych

Okres odniesienia dla przypadku 1 oraz przypadku 2

Każdy parametr powinien być określony jako średnia z miesięcznych wielkości mierzalnego ciepła importowanego w ciągu sześciu miesięcy po rozpoczęciu zmienionej działalności.

Określenie "istotnych" danych dla przypadku 1

- Jeśli jest to możliwe, każdy parametr będzie bazował na fizycznie dodanej lub zredukowanej zdolności produkcyjnej: np. gdy zwiększenie zdolności produkcyjnej wynika z nowej linii produkcyjnej lub zmniejszenie zdolności produkcyjnej jest wynikiem usunięcia linii produkcyjnej, dane powinny być związane z tą linią produkcyjną.
- Niektóre zmiany zdolności produkcyjnej będą wynikały z modyfikacji istniejących stacjonarnych urządzeń technicznych. Wówczas dostarczenie wymaganych "istotnych" danych dla każdego parametru związanego ze zmianą zdolności produkcyjnej może się dla prowadzącego instalację okazać trudne. W takich przypadkach dane przypisane do zmienionej zdolności produkcyjnej są określone przez całkowitą wartość, np. dla każdego parametru "istotne" dane będą odpowiadały całkowitej (nowej) zdolności produkcyjnej.

Zastosowana metoda powinna być jednolita dla każdego parametru.

Należy zauważyć, że w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej pierwsze podejście określenia "istotnych" danych może być trudne do zrealizowania nawet w

¹⁹ Wybrany okres powinien być zgodny dla każdego parametru i z okresem odniesienia wybranego dla danych dotyczących działalności.

przypadkach usunięcia linii produkcyjnej. W tych przypadkach może być stosowana ostatnia metoda.

Określenie "istotnych" danych dla przypadku 2

- Jeśli jest to możliwe, każdy parametr będzie bazował na fizycznie dodanej lub zredukowanej zdolności produkcyjnej: np. gdy zwiększenie zdolności produkcyjnej wynika z nowej linii produkcyjnej lub zmniejszenie zdolności produkcyjnej jest wynikiem usunięcia linii produkcyjnej, dane powinny być związane z tą linią produkcyjną.
- Niektóre zmiany zdolności produkcyjnej będą wynikały z modyfikacji istniejących stacjonarnych urządzeń technicznych. Wówczas dostarczenie wymaganych "istotnych" danych dla każdego parametru związanego ze zmianą zdolności produkcyjnej może się dla prowadzącego instalację okazać trudne. W takich przypadkach dane przypisane do zmienionej zdolności produkcyjnej są uzależnione od całkowitego poziomu działalności pomniejszonego o historyczny poziom działalności. Szczegółowe wytyczne w sprawie sposobu ustalania tych poziomów działalności znajdują się w rozdziałach 3 do 7 tego załącznika, poświęconych współczynnikowi korekcyjnemu.

Zastosowana metoda powinna być jednolita dla każdego parametru.

Należy zauważyć, że w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej pierwsze podejście określenia "istotnych" danych może być trudne do zrealizowania nawet w przypadkach usunięcia linii produkcyjnej. W tych przypadkach może być stosowana ostatnia metoda. W przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej "istotny" dane po wykonaniu obliczeń mogą mieć wartości ujemne.

3. Przydział uprawnień do emisji w przypadku krakingu parowego (art. 11)

Ten rozdział ma zastosowanie, jeśli podinstalacja jest objęta wskaźnikiem emisyjności dla krakingu parowego określonym w Załączniku I CIMs. Dalsze informacje można znaleźć w Dokumencie nr 9 Wytyczne sektorowe.

Wstępny przydział uprawnień do emisji zostanie skorygowany poprzez dodanie (przypadek 2) współczynnika $CorrF$ (patrz Rysunek 1) lub $CorrF_2$ (patrz Rysunek 2 i Rysunek 3), który jest określony następująco:

$$CorrF_{HVC} = 12 \cdot (1,78 \cdot H_2 + 0,24 \cdot C_2H_4 + 0,16 \cdot otherHVC)$$

Odpowiednie parametry dotyczą średnich miesięcznych wartości [produkcji]: wodoru, etylenu i wszystkich innych HVC²⁰ w trakcie okresu odniesienia. Wyjaśnienia dotyczące każdego parametru znajdują się w Dokumencie nr 9 *Wytyczne sektorowe*. Określenie każdego parametru opiera się na "istotnych" danych. Te "istotne" dane zależą od rodzaju wniosku, zgodnie z rozdziałem 2 tego załącznika.

²⁰ Produkcja chemikaliów wysokowartościowych

W przypadku znaczących zmian zdolności produkcyjnej w wyniku modyfikacji istniejących stacjonarnych urządzeń technicznych, dane przypisane do zmienionej zdolności produkcyjnej są określone poprzez odjęcie historycznego poziomu działalności od całkowitej wielkości dla każdego parametru dotyczącego dodatkowych surowców zasilających²¹. Ten historyczny poziom działalności powinien być uzyskany z poprzedniego przydziału, np. z formularza KŚW i obliczony jako średnia z wybranego okresu bazowego, w sytuacji jeśli jest to pierwsza znacząca zmiana w podinstalacji po 30 czerwca 2011 r.

$$H_{2,historic} = \text{average}(H_{2,annual})_{\text{baseline period}}$$

$$C_2H_{4,historic} = \text{average}(C_2H_{4,annual})_{\text{baseline period}}$$

$$\text{otherHVC}_{\text{historic}} = \text{average}(\text{otherHVC}_{\text{annual}})_{\text{baseline period}}$$

Należy zauważyć, że parametry dotyczące H₂, etylenu i wszystkich innych HVC są również istotne dla określenia zdolności produkcyjnej, np. początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej i nowej zdolności produkcyjnej, zgodnie z Załącznikiem III CIMs. W tym celu parametry te zawsze odnoszą się do całkowitej zdolności produkcyjnej. Metoda, jaką należy stosować w celu spełnienia wymogów dalszej korekty przydziału uprawnień do emisji zgodnie z artykułem 11 została wyjaśniona w następnych rozdziałach.

4. Przydział w przypadku monomeru chlorku winylu (art. 12)

Ten rozdział ma zastosowanie jeśli podinstalacja jest objęta wskaźnikiem emisyjności dla produkcji chlorku winylu określonym w Załączniku I CIMs. Dalsze informacje można znaleźć w Dokumentcie 9 *Wytycznych sektorowe*.

Wstępny przydział uprawnień do emisji zostanie skorygowany poprzez pomnożenie (przypadek 1) przez współczynnik CorrF (patrz Rysunek 1) lub CorrF2 (patrz Rysunek 2 i Rysunek 3), który jest określony następująco:

$$\text{CorrF}_{\text{VCM}} = \frac{Em_{\text{direct}} + Em_{\text{NetHeatImport}}}{Em_{\text{direct}} + Em_{\text{NetHeatImport}} + Em_{\text{hydrogen}}}$$

Odpowiednie parametry Em_{direct} , $Em_{\text{NetHeatImport}}$ i Em_{hydrogen} określone są w trakcie okresu odniesienia. Wyjaśnienia dotyczące każdego parametru znajdują się w Dokumentcie nr 9 *Wytyczne sektorowe*. Określenie każdego parametru opiera się na "istotnych" danych. Te "istotne" dane zależą od rodzaju wniosku, zgodnie z rozdziałem 2 tego załącznika.

5. Przydział w przypadku przepływu ciepła między instalacjami (art.13)

Ten dział ma zastosowanie, jeśli podinstalacja objęta jest wskaźnikiem emisyjności dla produktów obejmującym mierzalne ciepło importowane z instalacji nieobjętych ETS lub jednostek znajdujących się w granicach systemu objętych wskaźnikiem produktowym.

²¹ Wskaźnik emisyjności dotyczący krakingu parowego nie obejmuje tzw. dodatkowych surowców zasilających (supplemental feed)– chemikaliów o wysokich wartościach, które nie są produkowane w procesie głównym – oraz emisji powiązanych

Zużycie ciepła wytwarzanego przez instalację spoza ETS, albo przez podinstalację wytwarzającą produkty objęte wskaźnikiem emisyjności dla kwasu azotowego, nie uprawnia do uzyskania bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji²².

Dlatego też, w przypadku podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności na produkt, importującej ciepło z instalacji spoza ETS, przydział powiązany z tą konkretną ilością ciepła powinien zostać odjęty od całkowitego przydziału. (więcej informacji na ten temat znajduje się w Dokumencie nr 6 *Wytycznych Przepływy ciepła między instalacjami*). Dalsze wytyczne można znaleźć w rozdziale 3.1 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. Dokument nr 9 *Wytyczne sektorowe* dostarcza dodatkowych informacji na temat granic systemowych odnoszących się do każdego wskaźnika emisyjnego dla produktu.

Wstępny przydział zostanie skorygowany poprzez odjęcie (przypadek 2) "istotnej" ilości mierzalnego ciepła importowanego z instalacji spoza ETS lub jednostek znajdujących się w granicach systemu objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu (patrz parametr CorrF na Rysunek 1 lub CorrF2 na Rysunek 2 i Rysunek 3):

$$\text{CorrF}_{\text{nonETSheat}} = 12 \cdot \text{BM}_{\text{heat}} \cdot \text{nonETSheat}_{\text{monthly}}$$

Odpowiednim parametrem jest ilość mierzalnego ciepła importowanego z instalacji spoza ETS lub jednostek znajdujących się w granicach systemu objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktu określona podczas okresu odniesienia. Określenie każdego parametru opiera się na "istotnych" danych. Te "istotne" dane zależą od rodzaju wniosku, zgodnie z rozdziałem 2 tego załącznika.

W przypadku znaczących zmian zdolności produkcyjnej w wyniku modyfikacji istniejących stacjonarnych urządzeń technicznych, dane przypisane do zmienionej zdolności produkcyjnej są określone poprzez odjęcie historycznego poziomu działalności od całkowitej ilości ciepła importowanego przez daną podinstalację ze źródeł spoza ETS. Ten historyczny poziom działalności powinien być uzyskany z poprzedniego przydziału, np. z formularza KŚW i obliczony jako średnia z wybranego okresu bazowego, w sytuacji jeśli jest to pierwsza znacząca zmiana w podinstalacji po 30 czerwca 2011 r.

$$\text{nonETSheat}_{\text{historic}} = \text{average}(\text{nonETSheat}_{\text{annual}})_{\text{baseline period}}$$

6. Zmienności paliw i energii elektrycznej (art.14)

Ten dział ma zastosowanie, jeśli podinstalacja objęta jest wskaźnikiem emisyjności dla produktu, określonym w rozdziale 2 załącznika I CIMs. Dalsze wskazówki można znaleźć w rozdziale 3.2 Dokumentu nr 2 *Wytyczne do metod określania przydziałów uprawnień*. Dokument 9 *Wytyczne sektorowe* zawiera dodatkowe informacje dla poszczególnych sektorów, dla których ta zasada ma zastosowanie. Wstępny przydział uprawnień do emisji zostanie skorygowany poprzez pomnożenie (przypadek 1) przez współczynnik CorrF (patrz Rysunek 1) lub CorrF2 (patrz Rysunek 2 i Rysunek 3), który jest określony następująco:

²² Dla uproszczenia, ciepło z produkcji kwasu azotowego nie jest oddzielnie wymienione w tym rozdziale. Jest ono traktowane jako "ciepło od podmiotu spoza ETS".

$$\text{CorrF}_{\text{ElEx}} = \frac{Em_{\text{direct}} + Em_{\text{NetHeatImport}}}{Em_{\text{direct}} + Em_{\text{NetHeatImport}} + Em_{\text{electricity}}}$$

Odpowiednimi parametrami są Em_{direct} , $Em_{\text{NetHeatImport}}$ i $Em_{\text{electricity}}$. Określenie każdego parametru opiera się na "istotnych" danych. Te "istotne" dane zależą od rodzaju wniosku, zgodnie z rozdziałem 2 tego załącznika.

7. Masa włóknista i papier (art. 10 ust. 7)

Ten rozdział ma zastosowanie, jeśli w ramach instalacji znajdują się podinstalacje produkujące masę włóknistą (krótkowłóknistą masę celulozową siarczanową, długowłóknistą masę celulozową siarczanową, masę termomechaniczną i mechaniczną, masę celulozową uzyskaną metodą siarczanową lub inną masę celulozową nieobjętą wskaźnikiem emisyjności na produkt), które eksportują mierzalne ciepło do innych, technicznie z nimi połączonych podinstalacji. W tym przypadku wyłącznie ilość masy włóknistej wprowadzanej do obrotu, a nie przetwarzanej na papier w tej samej instalacji, kwalifikuje się do bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji. Dalsze wskazówki można znaleźć w Dokumentcie 9 *Wytyczne sektorowe*, dla poszczególnych sektorów, dla których ta zasada ma zastosowanie. Wstępny przydział uprawnień do emisji zostanie skorygowany poprzez pomnożenie (przypadek 1) przez współczynnik CorrF (patrz Rysunek 1) lub CorrF_2 (patrz Rysunek 2 i Rysunek 3), który jest określony następująco:

$$\text{CorrF}_{\text{pulp}} = \frac{\text{Pulp}_{\text{placed on market}}}{\text{Pulp}_{\text{total produced}}}$$

Odpowiednimi parametrami są ilość masy włóknistej wprowadzonej do obrotu oraz całkowita ilość wyprodukowanej masy włóknistej w trakcie okresu odniesienia. Określenie każdego parametru opiera się na "istotnych" danych. Te "istotne" dane zależą od rodzaju wniosku, zgodnie z rozdziałem 2 tego załącznika.